

TRƯỜNG QUỐC GIA HÀNH CHÍNH

Luận văn Cử nghiệp

CHÍNH XÂM
T. N. M.

TRANH CHẤP CHỦ QUYỀN QUẦN ĐẢO HOÀNG SA

THƯ VIỆN QUỐC-ĐIA
VIỆT-NAM
Số 0521

GIÁO SƯ HƯỚNG DẪN
Hoàng-xuân-Hào
TIẾN SĨ CÔNG PHÁP

HUYỀN - LÂM - TÙNG
BAN ĐỌC SỰ KHÓA 19
1971 - 1974

THƯ VIỆN KHOA HỌC TỔNG HỢP

TRƯỜNG QUỐC-GIA HÀNH-CHÁNH

Không tôn-thành cũng không phản-đối những ý-kiến
phát-biểu trong Luận-văn. Những ý kiến do đó Tác-
giả hoàn-toàn chịu trách-nhiệm.

CHÂN THÀNH CẢM ƠN:

Giáo-sư
HOÀNG - XUÂN - HẢO
Tiến-sĩ Công-Pháp

CHỦ-TỊCH ỦY-BAN TƯ-PHÁP ĐỊNH-CHẾ
THƯỢNG-NGHỊ-VIÊN

Đã tận tình hướng dẫn và giúp đỡ
chúng tôi hoàn tất tập luận văn
này.

CHÂN THÀNH GHỈ ƠN:

- ★ Giáo-sư Viện-Trưởng
- ★ Giáo-sư Phó Viện-Trưởng
- ★ Quý vị Giáo-sư trong Ban Giảng Huấn

Đã tận tình giảng dạy chúng tôi
trong suốt học trình 1971-1974.

KÍNH DĂNG HƯƠNG HỒN BA

NGƯỜI ĐÃ SUỐT ĐỜI HY - SINH CHO CHÚNG CON.

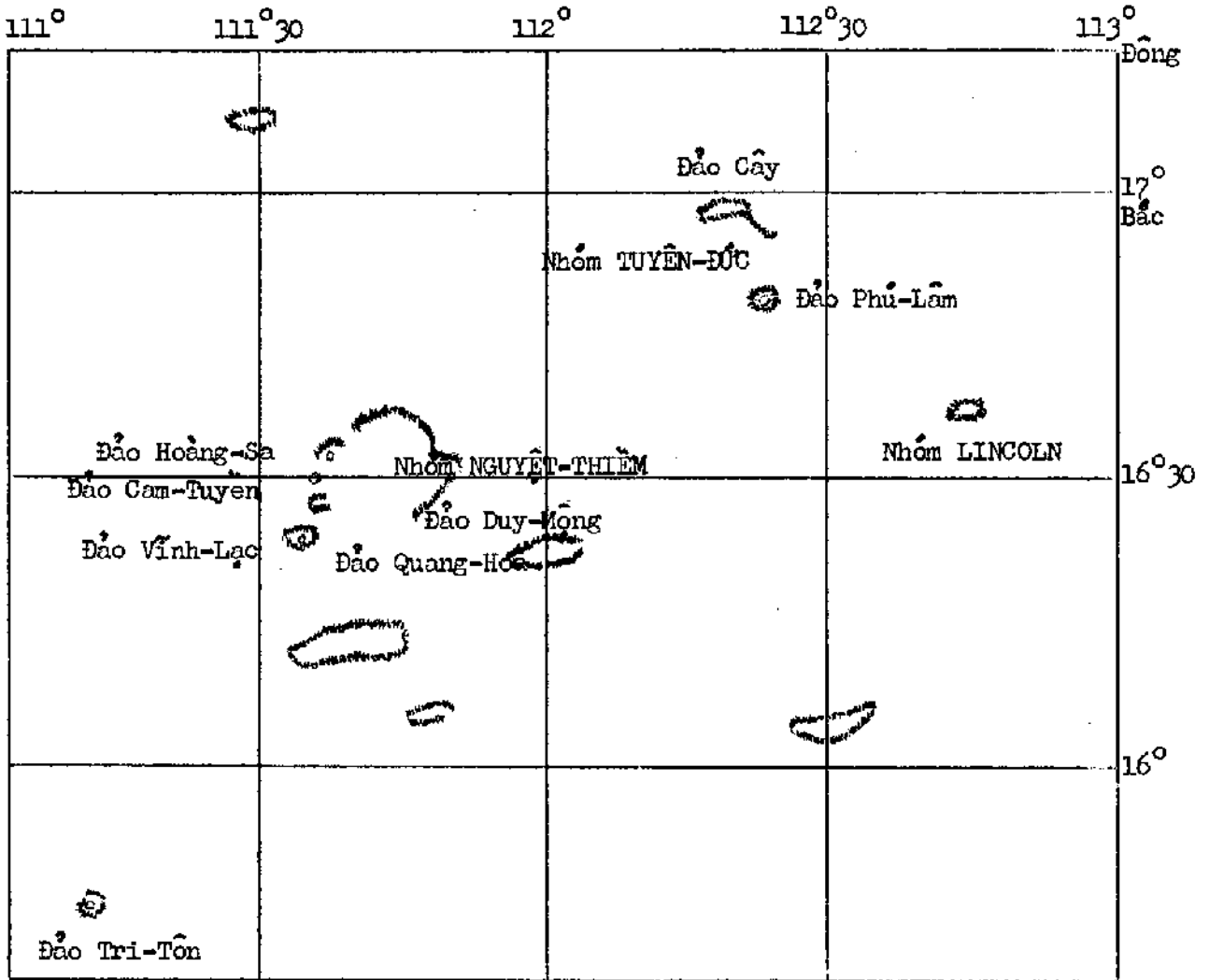
- - - 0 0 0 0 0 - - -

CÔNG LÝ KHÔNG DỰA VÀO QUYỀN LỰC THÌ BẤT LỰC,
QUYỀN LỰC KHÔNG DỰA VÀO CÔNG LÝ THÌ TÀN BẠO.

*** Pascal ***

Lược đồ Quần-đảo HOÀNG-SA (Paracels)

(Theo tài liệu Nha Địa Dư Quốc-Gia - Việt-Nam)

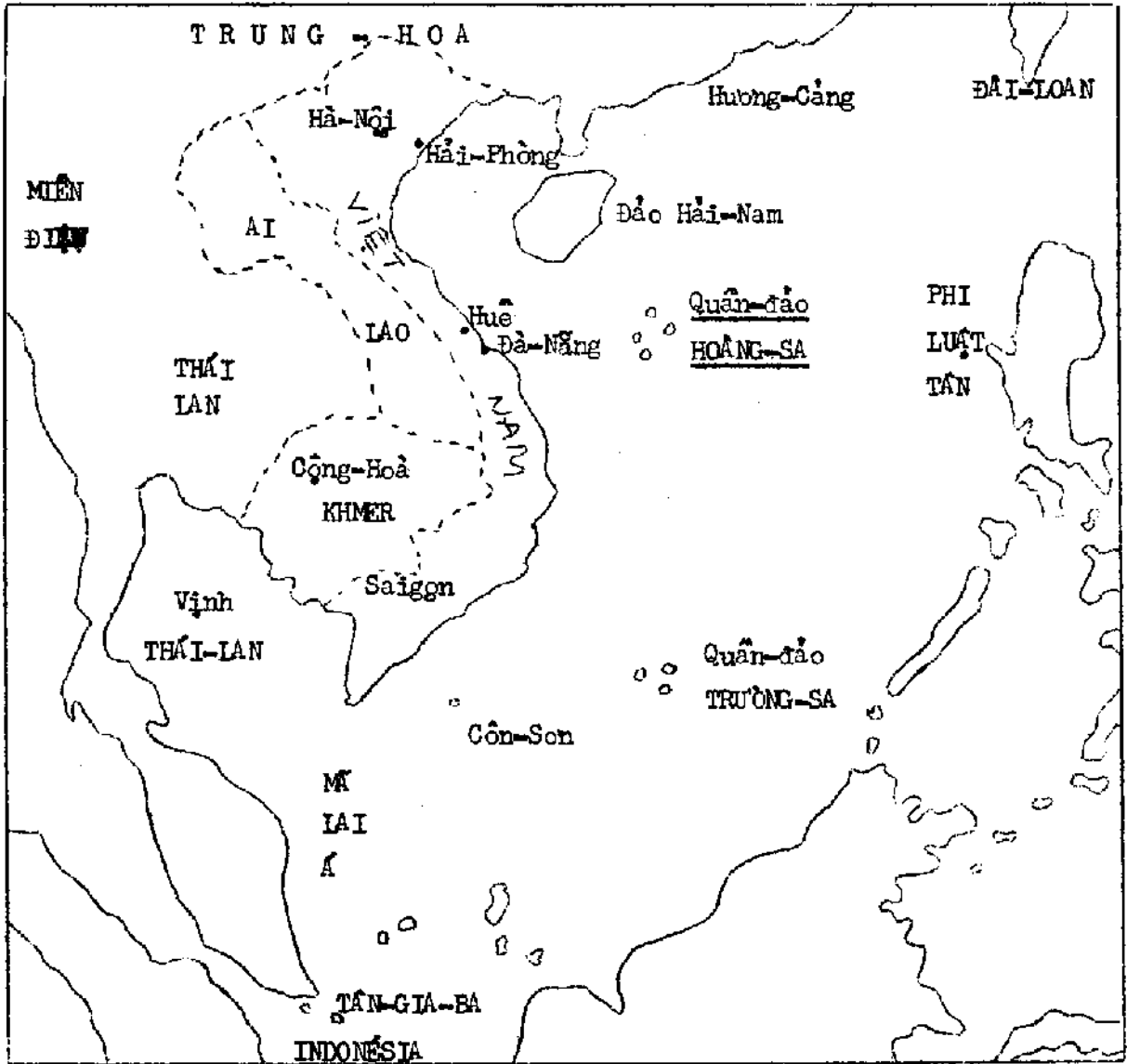
Bờ đá san hô

CHỦ-THỊCH

0 10 50 Km.

0 10 30 Hải lý.

Vị-trí Quần đảo Hoàng-Sa trong biển Đông-Hải -

Tỷ lệ 1/13.000.000

MỤC-LỤC

	Trang
DẪN NHẬP	1
Phần thứ Nhất	
KHÓA CẠNH PHÁP LÝ CỦA CUỘC TRANH-CHẤP	6
<u>Chương 1 : TRANH CHẤP PHÁP LÝ</u>	8
<u>Tiết 1 : Luận cứ các quốc-gia tranh-chấp:</u>	8
Đoạn 1 : Luận cứ của Trung-Cộng	8
Đoạn 2 : Luận cứ của Trung-Hoa Dân Quốc	9
Đoạn 3 : Luận cứ của Nhật-Bản	10
<u>Tiết 2 : Nhận-định luận cứ các quốc gia tranh chấp:</u>	11
Đoạn 1 : Nhận định luận cứ của Trung-Cộng	11
Đoạn 2 : Nhận định luận cứ của Trung-Hoa Dân-Quốc	12
Đoạn 3 : Nhận định luận cứ của Nhật-Bản	14
<u>Chương 2 : XÁC-ĐỊNH CHỦ-QUYỀN QUẦN-ĐẢO HOÀNG-SA</u>	15
<u>Tiết 1 : Căn-bản pháp-lý của chủ-quyền lãnh-thổ:</u>	15
Đoạn 1 : Sự quy-định của luật quốc-tế	16
Đoạn 2 : Sự quy-định của luật quốc nội	17
<u>Tiết 2 : Xác định chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa:</u>	18
Đoạn 1 : Xác định chủ quyền quần-đảo Hoàng-Sa theo sự quy định của luật quốc tế	18
Đoạn 2 : Các bằng chứng cụ thể	20
Phần thứ Hai	
KHÓA-CẠNH CHÍNH-TRỊ CỦA CUỘC TRANH-CHẤP	22
<u>Chương 1 : TRANH-CHẤP CHÍNH-TRỊ</u>	24
<u>Tiết 1 : Nguyên nhân tranh chấp:</u>	24
Đoạn 1 : Nguyên nhân kinh tế	25

PHÂN DẪN NHẬP

I.- ĐẶT VẤN ĐỀ :

THƯ-VIỆN QUỐC-GIA

1/- Giới thiệu đại cương quần-đảo Hoàng-Sa:

Quần-đảo Hoàng Sa (tiếng Pháp gọi là Paracels) nằm ở ngoài khơi biển Đông-Hải. Đây là một dãy đảo san hô nằm về phía Bắc Việt-Nam Cộng-Hòa giữa hai Đông kinh tuyến 111° - 113° và Bắc vĩ tuyến $15^{\circ}45'$ - 17° . Quần-đảo Hoàng-Sa nằm cách Đà-Nẵng khoảng 300Km và cách đảo Hải-Nam của Trung-Cộng khoảng 250Km.

Quần-đảo Hoàng-Sa diện tích khoảng 10Km^2 , gồm hơn 130 hòn đảo nhỏ và có thể chia làm bốn nhóm đảo chính.

- Nhóm Tuyên-Đức nằm ở phía Bắc gồm có 8 đảo chính trong đó quan trọng nhất là các đảo Phú-Lâm, đảo Nam, đảo Trung, đảo Bắc...

- Nhóm Lincoln nằm ở phía Nam nhóm Tuyên-Đức.

Hai nhóm đảo Tuyên-Đức và Lincoln đã bị Trung-Cộng chiếm giữ trái phép từ năm 1956.

- Nhóm Nguyệt-Thiền nằm ở phía Tây quần-đảo Hoàng-Sa và được xếp thành hình trăng lưỡi liềm. Trong nhóm đảo này có các đảo quan trọng như: đảo Hoàng-Sa, đảo Cam-Tuyền, đảo Duy-Mộng, đảo QuangHòa ...

- Nhóm Tri-Tôn nằm ở phía Tây Nam quần-đảo Hoàng-Sa và gồm một đảo quan trọng là đảo Tri-Tôn.

Ngoài 4 nhóm đảo trên, còn có những mỏm đá san hô thấp, chỉ nhô lên khỏi mặt nước vài mét. Dọc theo bờ các hải đảo có rất nhiều đá ngầm và cạnh san-hô rất sắc bén, tàu bè lớn khó cập bến được.

Về phương diện vị trí, quần-đảo Hoàng-Sa nằm ở một vị-trí đảo biệt trên các hải-đạo Saigon - HongKong. Chính vì chiếm giữ một vị-trí đặc biệt này nên quần-đảo Hoàng-Sa thường là đối-tượng của các cuộc tranh-chấp giữa các quốc-gia lân-bang.

2/- Quần-đảo Hoàng-Sa là đối-tượng tranh chấp giữa Việt-Nam Cộng-Hòa - Trung-Cộng - Trung-Hoa Dân-Quốc.

Cuộc tranh chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa đã khởi sự từ lâu. Các quốc-gia tranh chấp gồm có Việt-Nam Cộng-Hòa, Trung-Hoa Dân-Quốc, Nhật-Bản. Các cuộc tranh chấp đến nay vẫn chưa giải quyết xong. Mỗi khi cuộc tranh-chấp tái phát thì vấn-đề được nhắc đến như một vấn đề thời sự, sau đó sẽ lắng dịu theo thời-gian. Các quốc-gia tranh chấp đã không cố tâm vào việc giải-quyết cuộc tranh chấp vì họ không có đủ d ữ kiện để chứng minh chủ quyền của họ trên quần-đảo Hoàng-Sa. Còn về phía Việt-Nam Cộng-Hòa vì trước đây khi còn lệ thuộc Pháp, Việt-Nam không có quyền có sáng-kiến, sau khi người Pháp rút khỏi Việt-Nam, thì Chánh quyền Việt-Nam Cộng-Hòa lại vẫn tiếp tục con đường đó nghĩa là tiếp tục duy-trì tình trạng này mãi. Chúng tôi không được biết lý do tại sao Việt-Nam Cộng-Hòa trước đây không chịu giải-quyết dứt-khoát tranh-chấp này trên bình-diện quốc-tế để dành lại chủ-quyền của mình trên quần-đảo Hoàng-Sa.

Cuộc tranh-chấp tạm thời lắng dịu trong một khoảng thời-gian khá lâu thì đột nhiên tái phát dữ dội khi Trung-Cộng tuyên bố Trung-Cộng có chủ-quyền trên quần-đảo Hoàng-Sa và đồng thời tố-cáo Việt-Nam Cộng Hòa vi-phạm chủ-quyền của Trung-Cộng tại quần-đảo này. Cuộc tranh-chấp giữa Trung-Cộng và Việt-Nam Cộng-Hòa vào đầu năm 1974 có tầm mức quốc-tế và hiện nay vẫn chưa giải-quyết xong.

II.- GIỚI THIỆU ĐỀ TÀI :

Quần-đảo Hoàng-Sa được xem là một phần lãnh thổ bất khả phân của Việt-Nam Cộng-Hòa nhưng lại bị các quốc-gia lân-bang xâm chiếm. Cuộc tranh chấp đã tái phát dữ dội vào đầu năm 1974 khi Trung-Cộng dùng vũ-lực xâm chiếm quần-đảo Hoàng-Sa. Trước sự kiện hiển nhiên là chủ-quyền Việt-Nam Cộng-Hòa bị vi-phạm, mọi người quốc-gia cần phải bày tỏ thái-độ. Quần-đảo Hoàng-Sa phải là của Việt-Nam Cộng-Hòa, mọi âm-mưu xâm - chiếm quần-đảo này đều bị trừng-trị đích đáng.

Mưu-đồ xâm-chiếm quần-đảo Hoàng-Sa là một sự vi-phạm trắng-trợn công-pháp quốc-tế. Mọi hành vi bạo lực oàn phải được ngăn chặn. Trong chiều hướng đó, chúng tôi xin giới-thiệu đề tài luận văn sau đây:

TRANH-CHẤP CHỦ-QUYỀN QUẦN-ĐẢO HOÀNG-SA

để nhằm góp phần nhỏ vào việc nói lên lập trường chính-đáng của Việt-Nam Cộng-Hòa trong cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa hiện nay.

III.- LÝ-DO LỰA-CHỌN ĐỀ-TÀI :

Điều làm cho chúng tôi suy nghĩ nhiều là việc chọn lựa đề-tài cho tập luận văn tốt-nghiệp của mình. Với quan-niệm "Hành-chánh là phải thực tế", chúng tôi bắt nguồn từ đó để tìm đề tài luận văn. Sau nhiều dự tính không đi đến đâu, chúng tôi đã quyết-định chọn đề-tài: TRANH-CHẤP CHỦ-QUYỀN QUẦN-ĐẢO HOÀNG-SA vì các lý do sau đây:

1/- Vấn-đề thời sự nóng bỏng:

Đầu năm 1974, vấn-đề tranh - chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa là một vấn-đề thời-sự nóng bỏng nhất, được nhắc nhở đến nhiều nhất. Cuộc tranh chấp giữa Việt-Nam Cộng Hòa và Trung-Cộng đã gây nên những phản ứng và ảnh hưởng đáng kể. Quần-đảo Hoàng-Sa một lần nữa 1 à 1 được thế giới lưu-tâm với một mức độ đặc biệt.

2/- Chủ-quyền Việt-Nam Cộng-Hòa bị xâm-phạm:

Qua vụ Hoàng-Sa, Trung-Cộng đã bất chấp công-pháp quốc-tế, công khai dùng vũ-lực xâm-chiếm quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa. Đây là một sự xâm phạm đến chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa. Trước sự kiện này, chính-quyền Việt-Nam Cộng-Hòa đã phản-kháng mãnh-liệt trước dư-luận trong và ngoài nước nhằm tố cáo hành-vi xâm-lấn của Trung-Cộng.

3/- Dân chúng Việt-Nam Cộng-Hòa phản kháng mạnh-mẽ:

Hơn bao giờ hết, dân chúng Việt-Nam trong cũng như ngoài nước đã bày tỏ thái độ dứt khoát đối với hành động xâm-lấn của Trung

Cộng. Việc này làm khơi dậy tinh thần chống ngoại xâm của dân tộc Việt-Nam vốn sẵn có từ lâu đời. Toàn dân Việt-Nam quyết-tâm hậu-thuần cho chánh-quyền chống ngoại xâm để đòi lại quần-đảo Hoàng Sa.

4/- Cuộc tranh chấp còn tiếp diễn :

Hiện nay Trung-Cộng đang tạm thời chiếm giữ quần - đ ả o Hoàng Sa. Tuy vậy việc tranh-chấp không phải chấm dứt ở đây, Việt Nam Cộng-Hòa đang tìm đủ mọi cách để đòi lại quần đảo này do Trung Cộng chiếm giữ trái phép. Cuộc tranh chấp có thể kéo dài 5, 10 năm hay lâu hơn nữa vì trên phương diện quốc-tế, vấn-đề thời gian không được đặt ra. Tranh chấp còn đang tiếp diễn. Đây là một dịp để chúng tôi trắc-nghiệm giá-trị của vụ Hoàng-Sa để từ đó tìm xem mâu thuẫn của Trung-Cộng ra sao?

IV.- GIỚI-HẠN ĐỀ TÀI :

Theo đúng như ý nghĩa của đề tài, ở đây chúng tôi chỉ trình bày những tranh chấp liên quan đến quần-đảo Hoàng-Sa mà thôi. Chúng tôi sẽ chú-ý nhiều đến cuộc tranh-chấp giữa Việt-Nam Cộng - Hòa và Trung-Cộng hiện đang tiếp diễn cùng tầm ảnh hưởng của nó đối với các quốc gia khác và cục diện thế-giới.

V.- PHƯƠNG-PHÁP NGHIÊN-CỨU :

Vấn-đề tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa thật ra là một vấn đề rất lâu rồi và chưa được giải-quyết xong. Trước đây nó không được mọi người quan-tâm đến hay nếu có quan tâm thì mức độ quan tâm lúc bấy giờ cũng không bằng như lúc bây giờ. Do đó khi nghiên cứu một đề tài có tính cách thời-sự và chánh trị chúng tôi đã căn cứ nhiều vào báo chí, các bản tin của Chánh-Phủ. Thêm vào đó, chúng tôi đã áp-dụng phương-pháp phỏng vấn trong một vài lãnh vực chuyên môn với các viên chức có thẩm quyền trong vấn đề này.

Chúng tôi nghĩ rằng công việc nghiên cứu của chúng tôi còn nhiều thiếu sót và có thể có một vài nhận định sai lầm vì vấn-đề chưa ngã ngũ về đâu.

VI.- BỔ-CỤC LUẬN-VĂN :

Trong tất cả các cuộc tranh chấp về lãnh thổ, hai khía cạnh pháp lý và chính trị luôn luôn đi kèm nhau. Khía cạnh pháp lý sẽ được các quốc gia tranh phương nêu ra để làm luận cứ cho mình; kèm theo đó là khía cạnh chính trị với một mưu đồ rộng lớn nhằm phục vụ cho quốc gia đó. Khía cạnh chính trị của cuộc tranh chấp rất là phức tạp.

Tranh chấp chủ quyền quần-đảo Hoàng-Sa cũng là một vụ tranh chấp về lãnh thổ. Do đó bố cục của tập luận văn này sẽ được chia làm hai phần chính sau đây:

- Phần 1 : Khía cạnh pháp lý của cuộc tranh-chấp.
- Phần 2 : Khía cạnh chính-trị của cuộc tranh-chấp.

PHẦN THỨ NHẤT

KHÍA CẠNH PHÁP LÝ CỦA CUỘC TRANH CHẤP

Hiện nay luật-pháp quốc-tế không có hiệu lực cưỡng-hành như luật quốc nội, trái lại nó tùy thuộc thiện chí của các quốc gia tranh chấp. Khi có cuộc tranh chấp pháp-lý tức là có một trong hai bên phủ nhận tình-trạng pháp-lý hiện hữu. Mặc dù vậy, yếu tố pháp-lý vẫn làm căn-bản để giải-quyết các tranh chấp quốc-tế. Khía cạnh pháp-lý sẽ giải-quyết vấn đề khá dễ-dàng nếu các quốc-gia tuân theo triết-đề phán quyết của cơ quan tài-phán quốc-tế.

Cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa cũng là một cuộc tranh-chấp pháp-lý. Các quốc-gia đương tranh đã cố gắng ngụy-tạo cho mình một căn bản pháp-lý ngớ hầu chứng-minh chủ-quyền của mình tại đây. Các luận cứ ngụy tạo có thể xem là căn bản pháp lý vững chắchay không? Chắc chắn là không. Luận-cứ các quốc-gia không xác thực, vậy quốc gia nào thật sự có chủ quyền tại quần đảo Hoàng-Sa? Đó là vấn đề xác định chủ quyền quần-đảo Hoàng-Sa trên phương diện pháp lý vậy.

Trong phần thứ nhất sẽ gồm có hai chương sau đây:

- Chương 1 : Tranh-chấp pháp-lý
- Chương 2 : Xác-định chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa.

★

★ ★

Chương thứ nhất

TRANH CHẤP PHÁP LÝ

Tranh-chấp pháp-lý là một sự phủ nhận một tình-trạng pháp-lý hiện hữu. Tranh-chấp pháp lý liên quan đến nhiều quốc gia. Chính vì vậy mà vấn đề trở nên phức-tạp. Trong cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa, cuộc tranh-chấp pháp-lý khá gay cấn, nó liên quan đến các quốc-gia Việt-Nam Cộng-Hòa, Trung-Cộng, Trung-Hoa Dân-Quốc, Nhật-Bản.

Trong chương tranh-chấp pháp-lý này chúng tôi sẽ làm 2 tiết:

- Tiết 1 : Luận-cứ các quốc-gia tranh-chấp
- Tiết 2 : Nhận-định luận-cứ các quốc-gia tranh-chấp.

Tiết 1

Luận-cứ các quốc-gia tranh-chấp

Trong cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa, t r ê n khía cạnh pháp-lý, các quốc gia tranh phương đã cố gắng tạo cho mình một tình trạng pháp-lý để chứng minh chủ quyền của mình trên quần-đảo Hoàng-Sa. Các quốc-gia đã cố đưa ra những luận cứ để biện minh cho ý muốn của mình.

Đoạn 1 : LUẬN-CỨ CỦA TRUNG-CỘNG

Cuộc tranh-chấp giữa Việt-Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng đã xảy ra từ lâu rồi và đột nhiên tái phát dữ dội vào đầu năm 1974.

Khi mạo nhận chủ-quyền trên quần-đảo Hoàng-Sa, Trung-Cộng đã cho rằng quần-đảo Hoàng-Sa là của họ. Trước đây do Trung - Hoa Quốc-Gia trấn đóng, Trung-Cộng đã đánh dưới Trung-Hoa Quốc-Gia tất nhiên họ phải có chủ-quyền tại quần-đảo này.

Trong cuộc tranh-chấp mới đây, Trung-Cộng đưa ra luận-cứ là Trung-Cộng có chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa và tố-cáo Việt-Nam Cộng-Hòa vi-phạm chủ-quyền Trung-Cộng tại quần-đảo này.

Ngày 15-8-1951, Chu-Ân-Lai đã tuyên-bố là quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa là thuộc lãnh thổ Trung-Cộng và Trung-Cộng sẽ không tha thứ cho bất cứ ai xâm-phạm đến chủ quyền Trung-Cộng tại những quần-đảo này. (1)

Mặt khác khi cộng khai xác định lãnh hải của mình là 200 hải lý thì phần lãnh-thổ của Trung-Cộng không những chỉ gồm Hoàng - Sa mà bao gồm luôn cả Trường-Sa nữa.

Đoạn 2 : LUẬN-CỨ CỦA TRUNG-HOA DÂN-QUỐC

Trung-Hoa Dân-Quốc đã tranh-chấp với Việt-Nam Cộng-Hòa từ lâu rồi. Để chứng minh là mình thật sự có chủ-quyền trên quần-đảo Hoàng-Sa, ngày 01-12-1947, chánh quyền Trung-Hoa đã ban hành sắc - lệnh đặt tên cho 102 hòn đảo tại Nam-Hải và xác nhận chủ-quyền của họ tại những hòn đảo này.(2)

Trung-Hoa lại cho rằng mình có chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa vì vào thời Gia-Long, Việt-Nam là chư hầu của Trung - Hoa, do đó quần-đảo này có thuộc Việt-Nam đi nữa vẫn phải thuộc Trung-Hoa. (3)

Trung-Hoa Dân-Quốc lại đưa ra luận cứ rằng khi lãnh nhiệm vụ giải-giới quân-đội Nhật-bản tại quần-đảo này họ được công - nhận

(1) Thông-cáo ngày 25-5-1956 của Trung-Cộng

(2) Tài liệu Bộ Dân-Vận và Chiêu-Hồi - 1974

(3) Đinh Phan Cư - Chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa, Trường-Sa, trang 52.

như có chủ-quyền tại quần-đảo này do đó ngang nhiên chiếm đóng quần-đảo này.

Mặc dầu đưa ra những luận cứ để nhằm chứng minh chủ-quyền của mình, nhưng trên thực tế khi gặp phải những khó khăn liên quan đến quần-đảo Hoàng-Sa thì Trung-Hoa lại từ chối chủ-quyền của mình tại quần-đảo này. Như vào năm 1895-1896, khi một tàu chở đồng của công-ty người Anh bị chìm tại Hoàng-Sa, người Trung-Hoa đã ra đó lấy đồng đem về Hải-Nam bán. Đại diện ngoại-giao Anh phản kháng, thì Trung-Hoa lại tuyên bố là Trung-Hoa không làm gì được vì Trung-Hoa không có chủ quyền tại quần-đảo này. Rõ ràng lời tuyên bố đã trái ngược với các luận cứ của Trung-Hoa Dân-Quốc đưa ra. (1)

Đoạn 3 : LUẬN-CỨ CỦA NHẬT-BẢN

Nhật-Bản là quốc-gia khai thác phốt-phát tại quần-đảo Hoàng-Sa đầu tiên. Trong đệ nhị thế chiến, Nhật-Bản đã chiếm đóng quần-đảo này để làm căn cứ chiến lược quân sự. Vào thời đó, nhờ có thế-lực mạnh Nhật-Bản đã tự cho mình là có chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa mà không gặp sự phản-đối nào cả.

Thật ra khi chiếm giữ quần-đảo này, Nhật-Bản chỉ dùng vào mục-tiêu cấp thời là dùng vào chiến-tranh để dễ dàng kiểm-soát Đông-Hải. Khi chiến-tranh chấm dứt, Nhật-Bản đã từ bỏ chủ-quyền của mình trên quần-đảo này tại Hòa hội San Francisco.

Cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa với Nhật-Bản đã chấm dứt. Khi xâm chiếm, Nhật-Bản không đưa ra luận-cứ gì cả. Đó là lý lẽ của kẻ mạnh trong thời chiến và lý-lẽ đó phải ưu thắng vậy.

Các quốc-gia tranh-chấp đã đưa ra các luận-cứ để biện-minh cho hành động của mình. Nhưng các luận-cứ đó có thật sự xác thực hay không, chúng tôi sẽ nhận định các luận-cứ đó trong tiết 2 sau đây.

(1) Tài liệu của Bộ Ngoại giao Việt-Nam Cộng Hòa năm 1974.

Tiết II

Nhận-định luận-cứ các quốc-gia tranh-chấp

Đưa ra những luận-cứ để chứng-minh chủ-quyền của mình trên quần-đảo Hoàng-Sa, các luận-cứ đó có hợp-lý và xác thực hay không ? Tại sao một phần lãnh thổ lại có nhiều quốc-gia tranh-chấp chủ-quyền như vậy. Để tìm căn-bản pháp-lý cho các luận-cứ đó, chúng tôi sẽ nhận-định các luận-cứ đó dựa trên khía-cạnh pháp-lý.

Đoạn 1 : NHẬN-ĐỊNH LUẬN CỨ CỦA TRUNG-CỘNG

Trung-Cộng đã ngụy tạo các luận-cứ để nhằm chiếm giữ quần đảo Hoàng-Sa. Các luận-cứ của Trung-Cộng chỉ có tính cách một chiều, không có một căn-bản pháp lý gì cả. Đó chỉ là những lời tuyên - bố của các giới chức Trung-Cộng để nhằm thực-hiện cho mưu-đồ đế-quốc của Trung-Cộng không thể nào xác thực được.

Chúng ta không thể nào chấp nhận một lời tuyên bố của Chu Ân Lai đòi chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa là đầy đủ được. Còn việc Trung-Cộng đánh đuổi Trung-Hoa Dân-Quốc ra khỏi lục địa trong khi Trung-Hoa Dân-Quốc lại chiếm giữ quần-đảo này trái phép cũng không xác thực được.

Còn việc Trung-Cộng qui-định một hải phận là 200 hải-lý là tự nhiên có chủ-quyền luận trên quần-đảo Hoàng-Sa, luận cứ này cũng không thể chấp nhận được vì nó đã phá vỡ một tình trạng pháp lý hiện hữu và chỉ có tính cách một chiều mà thôi.

Tóm lại, về luận-cứ của Trung-Cộng đưa ra khi xâm chiếm quần-đảo Hoàng-Sa không có một căn-bản pháp-lý vững chắc. Đó chỉ là những luận-cứ ngụy-tạo nhằm thực hiện mộng đế-quốc của Trung-Cộng mà thôi. Đó là lý lẽ của kẻ mạnh, chúng ta hãy đề phòng!

Đoạn 2 : NHẬN ĐỊNH LUẬN-CỨ CỦA TRUNG-HOA DÂN-QUỐC

Điều chúng tôi muốn nói lên đầu tiên ở đây là Trung-Hoa đã nhiều lần từ-chối chủ-quyền của mình tại quần-đảo Hoàng-Sa khi gặp khó khăn xảy đến cho họ.

Các luận-cứ của Trung-Hoa Dân-Quốc đều không được xác thực. Đối với quần-đảo Hoàng-Sa chưa bao giờ Trung-Hoa chiếm đóng thật sự trừ khi lãnh nhiệm-vụ giải-giới quân đội Nhật-bản tại đây. Không chiếm đóng thật sự, không hành sử chủ-quyền liên-tục không thể nào có chủ-quyền trên phần lãnh-thổ đó được.

Việc cho rằng dưới thời Gia-Long, Việt-Nam là chư hầu của Trung-Hoa, điều đó không ai chối cãi và Trung-Hoa lại cho rằng quần đảo Hoàng-Sa đều có thuộc Việt-Nam đi chăng nữa thì cũng thuộc Trung Hoa. Lý luận này không thể chấp nhận được, vì mặc dầu là chư hầu nhưng không phải chư hầu là lệ thuộc hoàn toàn và càng không phải hơn nữa khi lãnh thổ của quốc gia chư hầu là phần lãnh thổ của Trung-Hoa được. Đến sau này, Việt-Nam đâu có còn là chư-hầu của Trung-Hoa nữa do đó luận cứ này không thể đứng vững.

Còn đối với luận-cứ là quần-đảo Hoàng-Sa do Quân đội Nhật-Bản chuyển giao cho Trung-Hoa khi lãnh nhiệm vụ giải giới là đương nhiên có chủ-quyền tại đây. Luận-cứ này không xác đáng, vì lúc đó Nhật-Bản đã chiếm đóng trái phép quần-đảo này của Việt-Nam Cộng Hòa. Luận-cứ này gặp phải những khó khăn sau đây:

- Nhật-Bản lấy danh nghĩa gì để chuyển giao những đảo đó cho Trung-Hoa.
- Khi Nhật-Bản giao miền Bắc Đông Dương cho Trung-Hoa đâu phải họ giao miền này cho Trung Hoa,
- Nếu cho rằng hành-động đi đánh cướp của Nhật-Bản là một hành-vi thể hiện chủ quyền thì Nhật-Bản cũng đã từng có chủ-quyền trên đất Trung-Hoa. Một điều mà Trung-Hoa không bao giờ thừa nhận.

Vậy không thể viện dẫn lý do Nhật-Bản giao cho Trung-Hoa là Trung-Hoa có chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa được. (1)

Thật vậy, hồi đó Trung-Hoa là một cường quốc có nhiệm-vụ giải giới và tiếp-nhận đất đai của Nhật-Bản, do đó việc chiếm đóng của họ cố nhiên không gặp phải sự kháng cự nào. Hơn nữa lúc đó các quốc-gia lân-bang của Trung-Hoa đều là thuộc địa, Việt-Nam lúc đó không thể lấy danh-nghĩa gì để đòi lại chủ-quyền được. Trong khi đó, Pháp đang phải chiều chuộng Trung-Hoa để nhờ họ tiếp thu miền Bắc Việt-Nam và sau đó Pháp bận rộn với chiến-tranh Đông-Dương nên không lưu tâm đến hành-vi của Trung-Hoa.

Đối với việc đặt tên cho 102 hòn đảo không phải là một hành-vi cai-trị. Hành-vi đó chỉ thể hiện sự hiện-diện của chánh quyền. Chưa bao giờ người ta thấy sự hiện diện của chủ-quyền Trung Hoa tại quần-đảo Hoàng-Sa một cách liên-tục. Họ cũng không thể viện dẫn lý-do họ đã nhiều lần phản-kháng sự vi-phạm của các quốc-gia khác để biện minh cho chủ-quyền của mình. Họ có thể phản đối 1000 lần đi nữa, nhưng nếu họ không có lý do chánh-đáng chủ-quyền của họ cũng không thể nhận được.

Mới đây khi Trung-Cộng xâm-lăng quần-đảo Hoàng-Sa, Trung Hoa Dân-Quốc một lần nữa xác-nhận chủ-quyền của mình tại quần-đảo này. Họ cho rằng lúc đó Trung-Hoa Dân-Quốc có chủ-quyền chứ không phải Trung-Cộng có chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa. Đây có lẽ là một lý do để nhằm tố cáo Trung-Cộng mà thôi.

Tóm lại các luận-cứ mà Trung-Hoa Dân-Quốc đưa ra để chứng minh chủ-quyền của họ tại đây không lấy gì làm chắc chắn cả.

(1) Tân-Phong; Vấn đề chủ-quyền trên nhóm đảo Tây-Sa và Hoàng-Sa Quê-Hương số 9/1961 trang 183.

Đoạn 3 : NHẬN-ĐỊNH LUẬN-CỨ CỦA NHẬT-BẢN

Nhật-Bản đã chiếm đóng quần-đảo Hoàng-Sa trong thế chiến thứ hai để làm căn cứ chiến lược quân sự. Lúc đó Nhật-Bản là quốc gia hùng-mạnh nên không gặp phải sự phản-kháng nào. Tuy vậy Nhật Bản chỉ chiếm giữ trong thời-gian chiến-tranh mà thôi.

Nhật-Bản không đưa ra một luận-cứ gì khi chiếm đóng. Hành động đó chỉ để nhằm thực hiện cho chánh-sách Đại-Đông-Á của Nhật-Bản. Trong giai đoạn chiến-tranh, ý muốn của kẻ mạnh sẽ ưu-thần g qua sức mạnh của nước Nhật. Cuộc tranh-chấp với Nhật-Bản coi như chấm dứt từ năm 1951.

Trên đây chúng tôi vừa nhận xét qua luận-cứ và đồng thời nhận-định các luận-cứ đó của các quốc-gia tranh-chấp chúng tôi nhận thấy rằng không một quốc gia nào có đầy đủ các yếu-tố và dữ - kiện để chứng minh chủ-quyền của mình tại quần-đảo Hoàng-Sa. Ba quốc-gia trên không có chủ-quyền thật sự tại quần-đảo Hoàng-Sa. Vậy chủ quyền quần-đảo Hoàng-Sa thuộc về ai? Để trả lời câu hỏi tức là vấn đề xác định chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa trên quần-đảo Hoàng-Sa vậy.

★

★ ★

Chương thứ hai

XÁC ĐỊNH CHỦ-QUYỀN CỦA VNCH TRÊN QUẦN-ĐẢO HOÀNG-SA

Để xác-định chủ-quyền của quốc-gia trên một lãnh-thổ, người ta chỉ có thể đứng về phương-diện pháp-lý. Các sự-khiến địa-lý, lịch-sử ... chỉ có thể được nêu lên để làm căn cứ cho sự suy-luận pháp-lý chứ tự nó không có giá-trị gì đối với vấn-đề. Do đó người ta không tránh khỏi sai lầm khi tách rời các sự-khiến địa-lý, lịch-sử ra khỏi khía-cạnh pháp-lý (1). Yếu tố pháp-lý rất quan-trọng, nó là căn-bản của vấn đề. Một phần lãnh-thổ chỉ có một quốc-gia có chủ-quyền trên đó mà thôi.

Để xác định chủ-quyền của VNCH trên quần-đảo Hoàng-Sa, trước hết sẽ tìm hiểu qua căn-bản pháp lý của chủ-quyền lãnh-thổ và sẽ căn cứ vào đó để xác-định chủ-quyền của quần-đảo Hoàng-Sa trên khía-cạnh pháp-lý.

Chương này sẽ được chia làm hai tiết:

- Tiết 1 : Căn-bản pháp-lý của chủ-quyền lãnh-thổ
- Tiết 2 : Xác-định chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa.

Tiết 1

Căn-bản pháp-lý của chủ-quyền lãnh-thổ

Để tìm căn-bản pháp-lý cho chủ-quyền lãnh-thổ cần phải căn cứ vào hai khía-cạnh luật quốc-tế và luật quốc nội.

(1) Nguyễn-Hữu-Lành Luật Quốc-tế và vấn đề chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa Tập-San Quốc-Phòng số 46 trang 72.

Đoạn 1 : SỰ QUY-ĐỊNH CỦA LUẬT QUỐC-TẾ

Trên bình-diện quốc-tế, vấn đề tranh-chấp chủ-quyền về lãnh thổ rất thường gặp. Trong cuộc tranh-chấp, quốc-gia nào cũng cố đưa ra những lý lẽ để làm bằng chứng cho chủ-quyền của mình tại đây. Tuy nhiên không phải luận cứ nào đưa ra cũng đều có giá trị trước công - pháp quốc tế. Ấn-lệ quốc-tế đã nhiều lần giải-quyết vấn đề này. Các tiêu-chuẩn đưa ra để cho sự thụ-đắc lãnh thổ bằng sự chiếm hữu lãnh - thổ có thể tóm tắt như sau:

- Quyền khám phá đầu tiên
- Quyền chiếm cứ lãnh thổ
- Hành-sử chủ-quyền liên tục tại phần lãnh thổ đó.

1/- Quyền khám phá đầu tiên:

Quyền khám-phá đầu tiên chỉ được áp-dụng đối với trường hợp những vùng đất vô chủ. Quốc-gia đầu tiên tìm ra vùng đất mới này được tạm thời coi như mình có chủ-quyền tại đây.

Tuy nhiên quyền khám phá đầu tiên không đủ để xác nhận và chứng minh chủ-quyền quốc gia tại phần lãnh thổ đó. Luật quốc-tế không bao giờ chấp nhận trường hợp một quốc gia khám phá ra vùng đất mới rồi bỏ đi nơi khác trong khi đó có quốc-gia khác đến chiếm cứ thật sự rồi sau này quốc-gia đầu đòi lại chủ-quyền được. Hành động tiếp theo việc khám phá là phải chiếm cứ thật sự phần lãnh thổ đó nữa.

2/- Quyền chiếm cứ thật sự:

Chủ-quyền của quốc-gia trên lãnh-thổ phải được thể hiện qua việc chiếm cứ thật sự phần lãnh-thổ đó. Văn kiện pháp lý quốc tế thường được nhắc đến là Hiệp-ước Bá-Linh ngày 26-2-1885. Sự chiếm cứ thật sự rất quan-trọng, vì riêng một mình nó cũng có thể chứng-m i n h được chủ-quyền.

Về việc chiếm cứ lãnh-thổ thật sự, pháp đình quốc tế thường trực đã xác định rõ ràng trong vụ đảo Groenland giữa Na-Uy và Đ a n - m a c h. Trong vụ này, pháp viện quốc tế đã phán xét là khi chiếm cứ một

THƯ-VIỆN QUỐC-GIA

lãnh thổ thì quốc-gia đó phải biểu lộ ý chí muốn chiếm cứ thật sự qua việc hành-sử chủ-quyền quốc-gia tại phần lãnh thổ đó một cách liên-tục. Như vậy, sự chiếm cứ không cũng chưa đủ, quốc-gia chiếm cứ phải hành-sử uy-quyền mình một cách liên tục.

3/- Hành-sử uy-quyền liên tục:

Theo nguyên-tắc này, khi chiếm-cứ một phần lãnh-thổ mới, quốc-gia chiếm cứ phải sắp xếp, tổ chức việc cai trị tại đây và hành-sử uy-quyền không bị gián đoạn. Tuy nhiên tính cách liên-tục cũng không được chấm-chước nhiều và luật quốc tế không đòi hỏi một sự liên tục tuyệt đối vào mọi lúc và mọi nơi miễn sao quốc gia đó phải có ý-định và ý chí hành động như mình có chủ-quyền. Theo Giáo-Sư Jean L'Huillier sự thụ đắc bằng lối chiếm cứ các lãnh thổ ít dân hoặc xa cách chính-quốc có thể được thực hiện mà không cần quốc gia chiếm cứ phải thành-lập một cách lâu bền các cơ quan công quyền trên phần lãnh-thổ đó. Quốc gia chiếm cứ chỉ cần chứng minh những hành vi riêng rẽ về chủ-quyền miễn là những hành vi đó phải được nhắc lại với một nhịp độ vừa phải và đầy đủ để toàn thể các hành vi ấy tạo thành một sự hành-sử liên tục về thẩm-quyền đối nội (1).

Ngoài ra muốn cho sự chiếm cứ được đối kháng với quốc-gia đệ tam, sự chiếm cứ này phải được thông-báo. Sự thông-báo cũng nhằm để thăm dò dư-luận của quốc-gia đó coi có sự phản-kháng hay mặc nhiên chấp nhận sự chiếm cứ này.

Luật quốc-tế đã ấn-lệ quốc tế đã qui-định khá rõ-ràng những yếu-tố để xác nhận chủ-quyền quốc gia tại phần lãnh thổ đó. Tuy nhiên luật quốc tế chỉ quy-định tổng quát mà thôi. Muốn có đủ dữ-kiện, tài liệu chứng minh phải căn cứ vào lãnh vực quốc nội.

Đoạn 2 : SỰ QUY-ĐỊNH CỦA LUẬT QUỐC-NỘI

Trong tất cả các cuộc tranh-chấp, về lãnh-thổ, ít nhất phải liên can đến hai quốc gia. Do vậy vấn-đề có tính cách quốc-tế và thường

(1) Essai sur les Éléments de Droit International Public, Paris 1950.

LVHC 521

được xét xử theo luật-quốc-tế. Do đó luật quốc nội không đủ để giải thích chủ-quyền lãnh thổ. Tuy vậy, luật quốc nội cũng đóng một vai trò quan trọng trong việc xác-định chủ-quyền lãnh-thổ.

Luật quốc-nội sẽ căn cứ theo luật quốc tế để giải quyết vấn đề. Luật quốc-nội sẽ làm bằng chứng cho luật quốc-tế và đồng thời giúp cho vấn đề thêm sáng tỏ. Qua việc hành sử chủ-quyền đây là một dịp để cung cấp các dữ-kiện cho luật quốc-tế.

Luật quốc nội không đưa ra các điều kiện để quốc-gia nào được xác nhận là có chủ-quyền vài vấn đề này có tính cách chủ - quan. Tuy nhiên qua các hành động của quốc gia đó, người ta có thể đoán được coi quốc gia đó có thật sự có chủ-quyền hay không.

Như vậy để tìm một căn bản pháp-lý cho chủ-quyền lãnh - thổ cần phải có sự kết hợp giữa luật quốc-tế và luật quốc nội để có một căn bản vững chắc. Một khi đã có các tiêu-chuẩn pháp-lý về chủ-quyền lãnh thổ thì vấn đề xác định chủ-quyền lãnh thổ sẽ trở nên dễ-dàng.

Tiết II

Xác-định chủ-quyền quần-đảo

Hoàng - Sa

Đối với quần-đảo Hoàng-Sa, Việt-Nam Cộng-Hòa đã hội đủ các điều-kiện do luật quốc-tế quy-định để có chủ-quyền tại đây và thêm vào đó các bằng chứng cụ-thể nữa để nói lên chủ-quyền thật sự của Việt-Nam Cộng-Hòa tại quần-đảo này.

Đoạn 1: XÁC-ĐỊNH CHỦ-QUYỀN QUẦN-ĐẢO HOÀNG-SA THEO

SỰ QUY-ĐỊNH CỦA LUẬT QUỐC-TẾ.

Trên bình-diện quốc-tế, Việt-Nam Cộng-Hòa đã hội đủ các điều-kiện của luật quốc-tế để xác nhận chủ-quyền của mình tại quần-đảo Hoàng-Sa.

1/- Quyền khám-phá và tiên chiếm:

Việt-Nam Cộng-Hòa là quốc-gia đầu tiên đã khám phá và chiếm-cứ quần-đảo Hoàng-Sa. Trước đó, quần-đảo Hoàng-Sa là vùng đất hoang vô chủ. Việc Việt-Nam Cộng-Hòa khám phá và chiếm cứ quần-đảo Hoàng-Sa đã được các tài-liệu lịch-sử Việt-Nam ghi lại và hoàn toàn không có tính cách chánh-trị.

2/- Sự chiếm-cứ thật sự quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa được chứng minh một cách cụ thể và lâu dài hơn sự chấp hữu mà mọi quốc-gia tương tranh khác có thể nài ra. Việc chiếm-cứ trái phép của Trung-Cộng, Trung-Hoa không thể nào ban cấp căn-bản pháp lý chủ-quyền cho các quốc-gia này được, và Việt-Nam Cộng-Hòa luôn luôn phản đối sự chiếm đóng bất hợp pháp đó, không hề từ bỏ chủ-quyền của mình tại quần-đảo này.

Sự chiếm cứ của Việt-Nam Cộng-Hòa cũng đã từng được thông-báo cho các quốc-gia đệ tam biết. Thật vậy, vào năm 1951 tại Hội nghị San Francisco, vị Trưởng phái đoàn Việt-Nam đã tuyên bố xác nhận chủ quyền của mình trên quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa sau khi Nhật-Bản trả lại các phần lãnh-thổ họ đã chiếm giữ trong thời gian chiến-tranh. Trong số 51 quốc-gia tham dự hội nghị không có quốc-gia nào phản đối sự tái xác nhận chủ-quyền này (1). Sau đó Việt-Nam Cộng-Hòa tiếp tục chiếm cứ quần-đảo này đến khi bị Trung-Cộng cưỡng chiếm.

3/- Hành-sử uy-quyền liên-tục:

Việt-Nam Cộng-Hòa đã hành-sử chủ-quyền liên-tục trên quần-đảo Hoàng-Sa. Thường có toán lính trên quần-đảo này để canh gác. Đôi khi những hành-vi thể hiện chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa bị gián đoạn hoặc không biểu lộ trên khắp các hòn đảo thuộc quần-đảo này, nhưng án lệ quốc-tế không mấy khắt khe về các chi tiết này đối với các quần-đảo xa xôi và hẻo lánh miễn là không quốc-gia nào khác có thể nài ra căn-bản vững chắc hơn trên phần lãnh-thổ đó mà

(1) Nguyễn Hữu Lành - Sách đã dẫn trang 78.

thời. Do đó chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa tại quần-đảo này đã được công-pháp quốc-tế mặc nhiên công-nhận.

Việt-Nam Cộng-Hòa đã hội đủ các điều-kiện của luật quốc-tế để xác nhận chủ-quyền của mình tại quần đảo Hoàng-Sa, Việt-Nam Cộng-Hòa còn có thêm những bằng chứng cụ-thể ngỏ hầu làm sáng tỏ thêm chủ quyền của mình tại đây.

Đoạn 2 : CÁC BẰNG CHỨNG CỤ THỂ

Các bằng chứng cụ thể được nêu lên ở đây để nhằm bổ túc cho các dữ kiện pháp lý. Các bằng chứng này đã thật sự nói lên chủ quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa tại quần-đảo Hoàng-Sa.

1/- Các tài liệu lịch-sử:

Các tài liệu lịch sử Việt-Nam còn lưu lại có một vài đoạn liên quan đến việc Việt-Nam đã hành-sử chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa. Các tài liệu lịch-sử này được ghi lại hoàn toàn trung-thực không có tính cách chánh trị vì lúc đó Việt-Nam không có tranh-chấp với nước nào về chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa cả. Chủ-quyền của Việt-Nam được hành-sử trọn vẹn tại quần-đảo này. Chính vì vậy mà các tài liệu lịch-sử này có giá-trị quý báu trên phương diện dẫn chứng. Các tài liệu liên quan đến quần đảo Hoàng-Sa được ghi trong các sách:

- Phủ-Biên Tập-Lục Lê-Quý-Đôn
- Hoàng-Việt Địa-Dư chí Phan-Huy-Chú
- Đại-Nam Nhất Thông Chí

- . . .

2/- Các chứng tích lịch sử:

Khi hành-sử chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa, Việt-Nam Cộng-Hòa đã cho thực hiện một số chứng-tích lịch-sử để lưu lại hành vi cai-trị của mình tại đây. Các chứng tích lịch-sử có thể là các bia kỷ-niệm, các dãy nhà, các cây cầu... do Việt-Nam Cộng-Hòa thiết-lập tại đây.

3/- Các hành-vi cai trị:

Có thật-sự làm chủ quần-đảo Hoàng-Sa, Việt-Nam Cộng-Hòa mới cai trị được. Căn cứ vào lịch sử, Việt-Nam đã nhiều lần thể hiện hành-vi cai-trị của mình qua các văn-kiến pháp-lý, như việc xấp nhập quần-đảo Hoàng-Sa vào phần lãnh thổ đất liền để dễ bề cai-trị. Sắc lệnh số 174-SL/NV ngày 13-7-1961 đặt quần-đảo Hoàng-Sa thuộc tỉnh Quảng-Nam và cải danh quần-đảo này thành xã Định-Hải thuộc quận Hòa Vang tỉnh Quảng-Nam ...

4/- Các dữ-kiện thực-tế:

Việt-Nam Cộng-Hòa đã thật sự có chủ-quyền và cai-trị quần-đảo Hoàng-Sa từ trước đến khi Trung-Cộng xâm chiếm. Bằng chứng là khi Trung-Cộng dùng vũ-lực xâm-chiếm, thì trên quần-đảo này đã có một trung-đội nghĩa quân và các tàu hải-quân của Việt-Nam Cộng-Hòa trấn giữ.

Khảo sát khía cạnh pháp-lý của cuộc tranh-chấp, chúng ta nhận thấy rằng các luận-cứ của các quốc-gia khác đưa ra không lấy gì làm chắc chắn. Chỉ có Việt-Nam Cộng-Hòa là quốc-gia duy-nhất có chủ-quyền tại quần-đảo Hoàng-Sa mà thôi. Căn bản pháp lý về chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa rất chắc chắn và xác thực. Mọi sự chiếm đóng không phải của Việt-Nam Cộng-Hòa đều là trái phép. Chính vì vậy mà phía sau cuộc tranh chấp pháp lý là một ẩn ý chánh-trị nhằm thỏa mãn tham vọng chánh-trị của quốc gia đó. Các vấn đề liên quan đến chánh-trị sẽ được khảo sát trong phần thứ hai khi trình-bày về khía cạnh chánh-trị của cuộc tranh chấp.

★

★ ★

PHẦN THỨ HAI

KHÍA CẠNH CHÍNH TRỊ CỦA CUỘC TRANH CHẤP

Chánh-trị cố thiên hình vạn-trạng không thể nào khảo-sát hết được. Qua các cuộc tranh chấp, nhất là cuộc tranh chấp liên-quan đến chủ-quyền lãnh thổ khía cạnh chánh trị sẽ là ý muốn của quốc-gia đó cùng tầm ảnh-hưởng của cuộc tranh-chấp đó. Khía-cạnh h chánh trị sẽ chi-phối và ảnh-hưởng đến nhiều lãnh-vực khác nữa.

Trong vụ tranh chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa, khía cạnh chánh trị đóng một vai trò chánh-yếu. Nó sẽ là nguyên do cùng hậu quả của cuộc tranh-chấp. Mặt khác vì cuộc tranh-chấp có tầm m ứ c quốc-tế nên đã liên hệ đến nhiều quốc gia khác nữa.

Kỷ-nguyên của sự hòa-hoãn, của sự hòa-bình trong mấy năm vừa qua đã làm cho mọi người cảm thấy thoải mái. Sự thân thiện giữa Hoa Kỳ và Trung-Cộng đã cho thấy hòa bình được củng cố lâu dài hơn. Tuy nhiên kỷ-nguyên của sự hòa hoãn đã không cảnh-tĩnh được Trung-Cộng. Đó là một mưu-đồ chánh trị của nhà cầm-quyền Bắc-Kinh đã ể bành-trướng chủ-nghĩa Cộng-Sản.

Trong phần thứ hai này sẽ gồm có hai chương:

- Chương 1 : Tranh-chấp chánh-trị
- Chương 2 : Phản ứng và ảnh-hưởng của cuộc tranh-chấp.

★

★ ★

Chương thứ nhất

TRANH-CHẤP CHÁNH-TRỊ

Cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa mang nhiều tính cách chánh-trị. Tranh-chấp chánh-trị sẽ khó giải-quyết trên bìnhdiện quốc tế. Quần-đảo Hoàng-Sa đã bị các quốc gia lân bang của Việt-Nam Cộng-Hòa xâm chiếm. Cuộc tranh chấp này có nhiều nguyên-nhân và các nguyên-nhân này thay đổi theo thời gian. Đối với cuộc tranh-chấp hiện nay giữa Trung-Cộng và Việt-Nam Cộng-Hòa thì nguyên-nhân bành-trướng thế lực là chánh yếu. Cuộc tranh chấp này cũng đã gây nên những hậu quả đáng kể nữa.

Nội dung chương thứ nhất này sẽ được trình-bày trong hai tiết dưới đây:

- Tiết 1 : Nguyên nhân tranh-chấp
- Tiết 2 : Hậu-quả cuộc tranh-chấp.

Tiết 1

Nguyên-nhân tranh-chấp

Có nhiều nguyên-nhân đưa đến cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa. Tựu chung các cuộc tranh-chấp có thể bắt nguồn từ các nguyên nhân chánh sau đây:

- Nguyên-nhân kinh-tế
- Nguyên-nhân an-ninh quốc gia
- Nguyên nhân chủ-quyền quốc-gia, bành-trướng thế lực.

Chánh-trị có thiên hình vạn-trạng không thể nào khảo-sát hết được. Qua các cuộc tranh chấp, nhất là cuộc tranh chấp liên - quan đến chủ-quyền lãnh thổ khía cạnh chánh trị sẽ là ý muốn của quốc-gia đó cùng tầm ảnh-hưởng của cuộc tranh-chấp đó. Khía-cạnh h chánh trị sẽ chi-phối và ảnh-hưởng đến nhiều lãnh-vực khác nữa.

Trong vụ tranh chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa, khía cạnh chánh trị đóng một vai trò chánh-yếu. Nó sẽ là nguyên do cùng hậu quả của cuộc tranh-chấp. Mặt khác vì cuộc tranh-chấp có tầm m ứ o quốc-tế nên đã liên hệ đến nhiều quốc gia khác nữa.

Kỷ-nguyên của sự hòa-hoãn, của sự hòa-bình trong mấy năm vừa qua đã làm cho mọi người cảm thấy thoải mái. Sự thân thiện giữa Hoa Kỳ và Trung-Cộng đã cho thấy hòa bình được củng cố lâu dài hơn. Tuy nhiên kỷ-nguyên của sự hòa hoãn đã không cảnh-tỉnh được Trung-Cộng. Đó là một mưu-đồ chánh trị của nhà cầm-quyền Bắc-Kinh để bành-trướng chủ-nghĩa Cộng-Sản.

Trong phần thứ hai này sẽ gồm có hai chương:

- Chương 1 : Tranh-chấp chánh-trị
- Chương 2 : Phản ứng và ảnh-hưởng của cuộc tranh-chấp.

★

★ ★

3/- Dầu hỏa :

Từ khi nạn khan hiếm nguyên-liệu trên thế-giới trở nên trầm-trọng thì phong-trào tìm kiếm dầu-hoả ở thềm lục địa Việt-Nam đã được chú-ý đến. Đây có thể là nơi hứa hẹn chứa nhiều dầu-hoả sau Trung Đông.

Theo các chuyên-viên Hoa-Kỳ từng phục-vụ trong đoàn tìm kiếm tài nguyên của Liên-Hiệp-Quốc đã quả quyết rằng thềm lục-địa của Việt Nam Cộng-Hòa có rất nhiều dầu hỏa tương đương với Trung-Đông và Vénézuella và dầu ở đây tốt nhất thế giới vì khi đốt sẽ có rất ít khói.

Các nguyên-nhân kinh-tế có thể là nguyên-nhân chánh cho các cuộc tranh-chấp trước đây. Còn đối với cuộc tranh-chấp với Trung-Cộng hiện nay thì đây chỉ là nguyên-nhân phụ mà thôi.

Đoạn 2 : NGUYÊN-NHÂN AN-NINH QUỐC-GIA

Chính vì quần-đảo Hoàng-Sa có một vị trí đặc-biệt trong vùng biển Đông-Hải và đó có thể là một căn cứ chiến lược quan-trọng nên nó đã được các quốc-gia lân bang dòm ngó. Quốc-gia nào kiểm-soát được quần đảo Hoàng-Sa sẽ kiểm soát được sự lưu-thông của tàu bè trong vùng biển Đông-Hải vì quần-đảo Hoàng-Sa nằm trên hải-đạo Saigon-HongKong . Chính vì vậy mà Nhật-Bản đã chiếm quần-đảo này trong thế chiến thứ hai để làm căn cứ chiến-lược quân-sự.

Mặt khác một khi trấn giữ Hoàng-Sa, thì việc kiểm soát hoạt động của Trung-Hoa lục-địa sẽ được dễ-dàng. Chính vì vậy mà Trung-Cộng coi như đây là một cây gai trước mắt cần phải được nhổ đi. Một khi Trung-Cộng chiếm giữ Hoàng-Sa thì việc kiểm-soát tàu bè ra vào Vịnh Bắc-Việt sẽ dễ dàng và Trung-Cộng sẽ có một căn-cứ quân-sự gần với Việt-Cộng để có thể điều động dễ-dàng và cũng có thể thực-hiện được các cuộc xâm nhập bất thần vào bờ biển Việt-Nam Cộng-Hòa nhằm tiếp tế cho Việt-Cộng để tiếp tục sứ mạng xâm-lãng Việt-Nam Cộng-Hòa.

Hành động xâm chiếm quần-đảo Hoàng-Sa của Trung-Cộng vừa là để canh-cáo miền Bắc vừa tăng áp-lực đối với miền Nam. Khi đã chiếm đóng quần-đảo Hoàng-Sa, Trung-Cộng sẽ coi vùng biển xung quanh là

thuộc hải-phận mình. Do sự ổn-định đơn-phương này, hải-phận Trung-Cộng sẽ lan rộng đến bờ biển Việt-Nam Cộng-Hòa rất thuận lợi cho việc tiếp tế cho Việt-Cộng sau này nhất là khi hai chánh quyền Bắc-Kinh và Chánh-phủ Lâm-Thời Cộng-Hòa Miền-Nam Việt-Nam đã ký "ông h à m bãi miển" cho phép nhân-dân hai nước tự do qua lại mà không c ã n thông hành và chiếu khán (1).

Đoạn 3 : NGUYÊN-NHÂN CHỦ-QUYỀN QUỐC-GIA, BÀNH-TRƯỞNG

THẾ LỰC.

Đây có lẽ là nguyên nhân chánh khiến cho Trung-Cộng x â m chiếm quần-đảo Hoàng-Sa. Trung-Cộng đã theo đuổi một chánh-sách đế quốc từ lâu đời. Họ quan niệm rằng chủ-quyền quốc-gia cần phải vững mạnh để từ đó bành-trướng thế-lực dễ-dàng.

1/- Chủ-quyền quốc-gia:

Trung-Cộng tìm đủ mọi cách để củng-cố và phát-triển chủ-quyền của mình. Do đó một khi họ quan niệm quần-đảo Hoàng-Sa là của họ thì họ phải chiếm lấy bằng mọi cách. Qua vụ Hoàng-Sa, Trung-Cộng nhằm chứng tỏ sự hiện diện và sức mạnh của mình tại vùng Đông-Nam Á và từ đó sẽ bành-trướng thế-lực dễ-dàng.

2/- Bành-trướng thế-lực:

Trung-Cộng đã theo đường lối ngoại-giao cố hữu c ù a mình. Đế-quốc Trung-Cộng đã tìm đủ mọi cách để bành-trướng chủ - nghĩa Cộng-sản của mình đồng thời giảm ảnh-hưởng của Nga-Sô và thế giới tự do. Hiện nay Trung-Cộng đang theo đuổi chính sách là tạo ảnh hưởng của mình tại Đông-Nam Á và Nam Á-Châu.

Để thực-hiện ý-định đó, vào đầu năm 1973 Trung-Cộng đã cho phổ biến một bản đồ mang tên là "Trung-Hoa Nhân Dân Quốc địa đồ" và tiếp theo là lối tuyên bố lãnh hải dài 200 hải lý. Như vậy ngoài

(1) Nguyễn Văn Nhân - Chung quanh vụ Hoàng-Sa - Chính Luận ngày : 30-1-1974.

những vùng đất tranh-chấp hiện nay với Nga-Sô và Ấn-Độ mà bao gồm luôn các vùng kế cận nữa. Về mặt biển, bản đồ còn ghi lãnh-hải : Trung-Cộng kéo dài xuống tận đến Mã-Lai-Á, Indonésia.

Xâm-chiếm quần-đảo Hoàng-Sa có thể coi là hành-động đầu tiên của Trung-Cộng trong việc bành-trướng thế-lực. Mục tiêu hàng của Trung-Cộng hiện nay là ngăn chặn ảnh-hưởng của Nga-Sô tại Á - Châu. Từ vụ Hoàng-Sa, người ta nhận thấy rằng Trung-Cộng không còn theo chính-sách hoà-hoãn nữa mà đã chấp nhận việc sử-dụng võ-lực để giải quyết các tranh-chấp quốc-tế.

Tranh-chấp Trung-Cộng - Nga-Sô ngày càng mãnh liệt khốc liệt thể hàn gần được. Họ đang tranh giành ảnh-hưởng tại Đông-Nam Á và Nam Á-Châu. Nhận thức được mối nguy-cơ có thể xảy đến cho mình nên Trung-Cộng đã hành-động trước dùng vũ-lực để xâm chiếm quần - đảo Hoàng-Sa. Đây là một thử thách cho Nga-Sô.

Qua ba nguyên nhân trên, đưa đến cuộc tranh-chấp tại Hoàng Sa, nguyên nhân kinh tế và an ninh quốc gia có thể là nguyên nhân chủ yếu cho các cuộc tranh-chấp trước đây. Tuy nhiên trong cuộc tranh-chấp hiện nay giữa Trung-Cộng và Việt-Nam Cộng-Hòa, dựa vào tình hình biến chuyển mới đây trên thế-giới và nhất là cuộc tranh-dành quyền lực giữa Nga-Sô và Trung-Cộng tại Á-Châu người ta có thể nhận định rằng Trung-Cộng chiếm quần đảo Hoàng-Sa có tính-cách thuần túy chính trị (1). Các cuộc tranh-chấp tại quần-đảo Hoàng-Sa đã mang nhiều tính cách chính-trị nhất là trên phương diện công-pháp quốc-tế nên rất khó giải-quyết. Hậu quả của cuộc tranh-chấp ngoài tầm tay của công pháp quốc tế, nó tùy thuộc ở thiện-chí của các quốc gia tranh-phương vậy.

(1) Trương Quang - Cuộc tranh-chấp Nga-Sô - Trung-Cộng - Tập-San Quốc-Phòng số 46 trang 57.

Tiết II

Hậu-quả cuộc tranh-chấp

Tranh chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa đã khởi điểm từ lâu rồi và đến nay vẫn chưa giải-quyết dứt khoát mặc dầu trên phương diện pháp-lý chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa thuộc Việt-Nam Cộng-Hòa. Tuy nhiên bên trong cuộc tranh-chấp có một mưu đồ chánh-trị. Chính vì vậy mà vấn đề ngày càng khó khăn hơn khi quần-đảo Hoàng-Sa được coi là nơi để các cường quốc tranh giành ảnh-hưởng của nhau. Tranh-chấp trước đã giải-quyết xong thì tiếp theo đó là việc Trung-Cộng dùng vũ lực xâm chiếm hoàn-toàn quần-đảo Hoàng-Sa.

Trong quá trình lịch sử, quần-đảo Hoàng-Sa đã nhiều lần đổi chủ cai-trị qua các hành-vi xâm lăng của các quốc-gia lân-bang. Sở dĩ có sự kiện trên là vì các nguồn lợi và vị trí đặc biệt của Hoàng-Sa có thể mang nhiều lợi ích cho quốc gia làm chủ. Quần-đảo Hoàng-Sa không có dân cư sinh-sống trên đó mà chỉ có các toán kiểm-soát mà thôi. Trung-Hoa đã nhiều lần lên tiếng đòi chủ-quyền quần-đảo này. Nhật-Bản cũng đã dùng sức mạnh để chiếm đóng quần-đảo này trong thế chiến thứ hai.

Sau thế chiến thứ hai là cuộc tranh-chấp giữa Việt-Nam Cộng Hòa và Trung-Cộng. Trung-Cộng đã xâm chiếm trái phép và chiếm đóng luôn một phần quần-đảo này từ năm 1956 đến đầu năm 1974. Việt - Nam Cộng-Hòa chỉ tạm thời mất một phần quần-đảo Hoàng-Sa mà thôi.

Các cuộc tranh-chấp đã không được giải-quyết êm thấm qua các đường lối ngoại giao hay tài phán. Bạo lực không thể nào có giá trị tuyệt đối được. Sở dĩ các quốc-gia tranh-chấp trước đây không muốn giải-quyết vấn đề bằng đường lối ngoại-giao hay tài-phán vì như vậy họ sẽ thất bại qua các luận cứ không lấy gì là xác thực. Do đó họ đành chiếm cứ trái phép và công pháp quốc tế đành bất lực trước hành động xâm-lăng trái phép này.

Quần đảo Hoàng-Sa tạm thời do hai Quốc gia cai trị từ năm 1956 đến đầu năm 1974. Vào trung tuần tháng giêng năm 1974 Trung-Cộng đã dùng vũ-lực xâm chiếm hoàn-toàn quần-đảo này.

Cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng Sa có hậu quả rất quan trọng. Hành động xâm lăng của Trung-Cộng nhằm gia tăng ảnh hưởng ở vùng Nam Á châu đồng thời bành trướng chủ-nghĩa Cộng - Sản. Cuộc tranh-chấp không được giải quyết êm đẹp như sự qui-định của công pháp quốc tế; chưa lần nào vụ tranh chấp lại được đưa ra xét xử trước cơ quan tài phán quốc tế.

Cuộc tranh-chấp giữa Việt-Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng đã trở nên quyết liệt vào đầu năm 1974 và Việt-Nam Cộng-Hòa nhất quyết kiện Trung-Cộng trước tòa án quốc tế La Haye và Việt-Nam Cộng-Hòa đặt hy vọng ở cơ quan tài phán tối cao này sẽ dùng quyền lực của mình để buộc Trung-Cộng chấp nhận đưa nội vụ ra xét xử. Khi ấy chính nghĩa của Việt-Nam Cộng-Hòa sẽ chiến thắng dễ dàng.

Trước việc xâm lăng, dân tộc Việt-Nam Cộng Hòa đã chứng tỏ cho thế giới thấy được tinh thần quốc gia của mình, sẵn sàng đấu tranh đui ngoại xâm để bảo vệ lãnh thổ vẹn toàn.

Hậu quả của cuộc tranh chấp không những chỉ liên hệ đến Việt-Nam Cộng-Hòa mà còn liên hệ đến Việt-Nam Cộng-Hòa mà còn liên hệ đến nhiều quốc gia khác nữa. Các quốc gia khác đã phản ứng trước việc Trung-Cộng xâm lăng. Họ phản ứng vì cuộc xâm lăng đã ảnh hưởng đến sinh-hoạt chánh trị của quốc gia họ. Các quốc gia đó tìm cách ngăn chặn âm mưu bành trướng chủ-nghĩa Cộng-Sản của Trung-Cộng nhằm duy trì nền hòa bình thế giới.

★

★ ★

Chương thứ hai

PHẢN-ỨNG VÀ ẢNH-HƯỞNG ĐỐI VỚI CUỘC TRANH-CHẤP

Tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa trở nên quyết-liệt thì Trung-Cộng dùng võ-lực xâm lăng vào đầu năm 1974. Trước âm mưu bành trướng thế lực của nhà cầm quyền Bắc-Kinh, các quốc-gia đã phản ứng mạnh mẽ để ngăn chặn mộng đế quốc của Trung-Cộng. Chính vì vậy mà cuộc tranh-chấp đã gây nhiều ảnh hưởng đến các quốc gia khác nữa không riêng gì Việt-Nam Cộng Hòa.

Chương này sẽ được trình-bày trong hai tiết sau đây:

- Tiết 1 : Phản-ứng đối với cuộc tranh-chấp
- Tiết 2 : Ảnh-hưởng của cuộc tranh-chấp.

Tiết 1

Phản-ứng đối với cuộc tranh-chấp

Trong vụ tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa giữa Việt Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng vừa mới đây đã gặp phải những phản-ứ n g mạnh-mẽ của Việt-Nam Cộng-Hòa và ngay cả các quốc-gia khác nữa.

Đoạn 1 : PHẢN-ỨNG CỦA VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

Phản-ứng của Việt-Nam Cộng-Hòa được phân chia làm hai phần sau đây:

- Phản ứng quốc nội và quốc tế.
- Những phương-thức Việt-Nam Cộng-Hòa áp-dụng nhằm chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa.

A.- PHẢN-ỨNG QUỐC-NỘI VÀ QUỐC-TẾ:

1/- Phản-ứng quốc-nội:

Trong phạm-vi quốc-nội, chánh-quyền và dân chúng khắp nước đã phản kháng mạnh-mẽ nhằm tố cáo hành-vi xâm-lãng của Trung-Cộng.

a- Về phía chánh quyền:

Chánh-quyền Việt-Nam Cộng-Hòa đã phản-ứng kịp thời và thích đáng trước hành vi xâm-lãng của Trung Cộng. Khi phát giác ra hành-động xâm-lãng của Trung-Cộng, nhiều buổi họp quan trọng được triệu tập để tìm biện-pháp đối phó. Trong phản-ứng của chánh-quyền, chúng tôi xin trình bày qua phản ứng của ba cơ quan là Bộ Ngoại-Giao, Bộ Dân-Vận và Chiêu Hồi, Quốc-Hội Việt-Nam Cộng-Hòa.

+ Đối với Bộ Ngoại-Giao:

Ngay sau khi phát-giác ra nguồn tin của Tân-Hoa-Xã phát đi từ Bắc-Kinh ngày 11-1-1974 đòi chủ-quyền của Trung-Cộng trên quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa, Bộ Ngoại-Giao Việt Nam Cộng-Hòa đã phổ biến bản tin ngày 12-1-1974 để nhằm bác bỏ đòi hỏi của Trung-Cộng và đồng thời tái xác nhận chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa trên các quần-đảo này.

Tiếp theo đó, vào ngày 16-1-1974, Bộ Ngoại-Giao Việt-Nam Cộng-Hòa ra tuyên-ngôn phản kháng hành-động xâm lãng của Trung-Cộng vi phạm chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa trên quần-đảo Hoàng-Sa. Các buổi họp báo đặc-biệt cũng được tổ chức tại Bộ Ngoại-Giao nhằm tố cáo Trung-Cộng xâm lãng.

Sau cuộc xung đột võ-trang giữa Trung-Cộng và Hải-quân V.N Cộng Hòa tại quần-đảo Hoàng-Sa vào ngày 19-1-1974, nhiều văn thư và nhiều cuộc họp báo đặc biệt đã được Bộ Ngoại-Giao phổ-biến nhằm tố cáo Trung-Cộng xâm lãng.

+ Đối với Bộ Dân-Vận và Chiêu-Hồi:

Bộ Dân-Vận và Chiêu-Hồi đã khai thác triệt để hành-động xâm-lãng của Trung-Cộng để chứng tỏ cho dân chúng thấy rõ ý-đồ xâm-lãng và bành-trướng lãnh thổ của Trung-Cộng. Trên hệ -- thống truyền thanh và truyền hình, các bản tin, các bài bình luận đã không ngớt tố-cáo Trung-Cộng xâm lăng và đồng thời khơi dậy tiềm thức chống ngoại xâm của dân Việt-Nam Cộng-Hòa. Các cán bộ Dân Vận và Chiêu Hồi đã tổ chức các buổi học tập liên quan đến việc Trung-Cộng xâm-lãng quần đảo Hoàng-Sa để nhằm kêu gọi mọi người hãy đồng tâm nhất trí sẵn sàng đánh đuổi ngoại xâm.

Tuy nhiên Bộ Dân Vận và Chiêu Hồi đã không khai thác k h í a cạnh bất lợi cho Cộng-Sản Việt-Nam. Trước việc Trung-Cộng xâm l ă n g quần-đảo Hoàng-Sa, Cộng-sản Việt-Nam đã im hơi lặng tiếng đồng t h ờ i cố tình tránh né các lời bình luận liên quan đến vụ Hoàng-Sa. Đúng lý ra, Bộ Dân-Vận và Chiêu-Hồi cần khai thác khía cạnh này song song với việc tố cáo Trung Cộng xâm lăng. Đây là một điểm thiếu sót trong hoạt động tuyên truyền của Bộ Dân Vận và Chiêu Hồi trong vụ Hoàng-Sa.

+ Đối với Quốc-Hội Việt-Nam Cộng-Hòa:

Trước hành-động Trung-Cộng xâm phạm c h ử quyền lãnh thổ của Việt-Nam Cộng-Hòa, Quốc-Hội Việt-Nam Cộng-Hòa đã phản kháng mạnh-mẽ. Quốc-Hội đã ra tuyên cáo tố-cáo Trung-Cộng xâm-lãng và Quốc Hội của đã nhân danh nhân-dân Việt-Nam Cộng-Hòa thỉnh cầu L i ê n Hiệp-Quốc, Tòa-Án quốc-tế La Haye và các quốc-gia yêu chuộng hòa -bình trên thế-giới hãy có những hành động tích cực và mau chóng nhằm ngăn-chặn những bước xâm-lãng của Trung-Cộng.

b- Về phía dân chúng:

Hành-vi xâm-lãng của Trung-Cộng đã làm toàndân Việt-Nam phẫn nộ. Tại hầu hết các tỉnh trên toàn quốc, dân chúng v à các đại diện dân cử, đoàn-thể tôn-giáo, đảng-phái nghiệp đoàn, hiệp hội, đã lần lượt tổ-chức mít-tinh, hội thảo, tuần-hành, ra quyết-nghị đé l ậ n án Trung-Cộng và ủng-hộ Chánh-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa trong mọi hành-động

nhằm thu-hồi chủ-quyền tại quần-đảo này. Đồng bào các giới còn thỉnh cầu Liên-Hiệp-Quốc, Toà-án quốc-tế La Haye có các biện-pháp thích đáng đối với Trung-Cộng.

Ngoài ra người ta còn nhận thấy các tập thể đã bày tỏ phản ứng phát xuất từ lòng yêu nước của họ như: Tổng Hội Sinh-Viên Saigon, các Hội-Đồng Đô, Tỉnh, Thị trên toàn quốc, các tôn-giáo, đảng phái...

Đặc biệt là các đồng-bào Việt gốc Hoa đã tự động tổ chức biểu tình, mít-tinh phản-kháng Trung-Cộng xâm-lăng quần-đảo Hoàng-Sa. Ngày 8-2-1974, mười nhật báo Hoa-Ngữ tại Saigon đã đồng loạt lên án Trung-Cộng và nguyện hậu-thuần cho Chánh-Phủ và quân dân Việt-Nam để lấy lại Hoàng-Sa.

Đáng khâm phục nhất là các cụ Phạm Văn Lương (87t), Đinh Đức (72 tuổi), Vũ-Quát (65 tuổi), Nguyễn Văn Lành (65 tuổi) ở Gia Định đầu đã cao niên nhưng sẵn sàng tình-nguyện đi Hoàng-Sa để đuổi giặc. Hình ảnh Hội-Nghị Diên-Hồng đã sống lại trong lòng mọi người dân Việt Nam.

2/- Phản-ứng quốc-tế:

a- Về phía Chánh-quyền:

Trên bình-diện quốc-tế, chánh quyền Việt-Nam Cộng Hòa đã phản kháng rất mạnh mẽ để nhằm chứng tỏ cho thế giới thấy Trung Cộng là kẻ xâm lăng. Việt-Nam Cộng-Hòa cũng đã kêu gọi các quốc-gia yêu chuộng hòa-bình và công-lý hãy kết tội Trung-Cộng.

Các Trưởng nhiệm sở ngoại-giao Việt-Nam Cộng-Hòa tại Ngoại-quốc cũng đã được chỉ thị là trình bày nội vụ trước Chánh-Phủ sở tại và yêu cầu họ có thái-độ thích đáng. Mặt khác, các Toà Đại-Sứ Việt-Nam Cộng-Hòa tại ngoại-quốc cũng đã tổ-chức các cuộc họp báo để tố cáo Trung-Cộng.

Các Trưởng nhiệm sở ngoại-giao ngoại-quốc tại Việt-Nam Cộng Hòa cũng đã được triệu tập và trong dịp này Ngoại-Trưởng Việt-Nam C.H cũng đã thông báo những biến chuyển vừa xảy ra và xác nhận chủ-quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa trên quần-đảo Hoàng-Sa. Nhân dịp này, Ngoại -

Trưởng Việt-Nam Cộng-Hòa cũng đã trân-trọng yêu cầu các vị Đại-Sứ ngoại-quốc tại Saigon phúc trình tình-trạng nghiệm trọng của Việt Nam Cộng-Hòa về quý quốc và, Việt-Nam Cộng-Hòa hy-vọng Chánh-phủ quý quốc sẽ có thái-độ và hành-động thích nghi trước những hànhvi coi thường luật quốc tế của Trung-Cộng và chủ-quyền quốc gia khác mà nhà cầm quyền Trung-Cộng vừa tiến hành tại quần đảo Hoàng-Sa(1).

b- Về phía quần chúng:

Không kém đồng bào trong nước, các Việt kiều và Sinh-viên tại hải ngoại đã tổ chức các cuộc mít-tinh, tuần hành, ra tuyên cáo, lập kiến-nghị ... cực lực tố cáo Trung-Cộng xâm lăng và kêu gọi các quốc-gia sở tại, cùng những tổ-chức quốc-tế ủng-hộ Việt-Nam Cộng-Hòa chống lại Trung-Cộng.

Tại Tokyo, sinh-viên Việt-Nam du học tại Nhật-Bản đã thành-lập một Ủy-Ban đấu-tranh lâm-thời bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ Việt-Nam Cộng-Hòa đã phát-truyền đơn lên án Trung-Cộng xâm lăng và đã tuần-hành qua các đường phố lớn tại Nhật-Bản.

Tại Pháp, Hoa-Kỳ, Gia-Nã-Đại, Tây-Đức, Ý, Mã-Lai-Á kiều bào và sinh-viên cũng có những phản-ứng quyết liệt.

Đặc biệt là vào ngày 13-3-1974, Việt-kiều tại Thái-Lan đã hưởng ứng cao-trào trong nước chống lại Trung-Cộng trắng-trợn vi-phạm chủ-quyền lãnh-thổ Việt-Nam Cộng-Hòa tại quần-đảo Hoàng-Sa. Hội ái-hữu Việt-kiều tại Thái-Lan còn lên án gắt gao sự im hơi lặng tiếng của Cộng sản Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng Miền-Nam trước việc tập đoàn Cộng-sản Bắc-Kinh xua quân chiếm quần-đảo Hoàng-Sa thuộc lãnh-thổ Việt-Nam Cộng-Hòa.

Song hành với những phản ứng để nhằm tố cáo Trung-Cộng xâm lăng, Việt-Nam Cộng-Hòa đã nỗ lực áp dụng đủ mọi phương thức để nhằm chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa.

(1) Lời tuyên bố của Ngoại-Trưởng Việt-Nam Cộng-Hòa trong phiên-họp ngày 21-1-1974.

**B.- NHỮNG PHƯƠNG-THỨC VIỆT-NAM CỘNG-HÒA ÁP-DỤNG NHẪM
CHIẾM LẠI QUẦN-ĐẢO HOÀNG-SA:**

Để nhằm chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa, Việt-Nam Cộng -
Hòa đã áp dụng các phương thức mà công pháp quốc-tế cho phép qua các
phương diện:

- Phương-diện quân-sự
- Phương-diện tài-phần
- Phương-diện chánh-trị.

1/- Phương-diện quân-sự:

Về phương diện quân sự, Việt-Nam Cộng-Hòa đã áp-dụng
các biện pháp:

a- Phòng-vệ Hoàng-Sa, bảo-vệ Trường-Sa:

Ngay sau khi phát-giác ra ý-đồ xâm-lãng của
Trung-Cộng tại quần-đảo Hoàng-Sa, Chánh-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa đ ặ c
biệt là Bộ Tư-lệnh Hải-Quân đã ra lệnh cho tăng cường lực-lượng Hải
quân của Việt-Nam Cộng-Hòa tại quần-đảo Hoàng-Sa để nhằm đối phó với
Trung-Cộng.

Trước sức mạnh vũ khí tối tân của Trung-Cộng, Việt-Nam CH
không thể nào chiến thắng được. Sau khi đã anh-dũng chiến đấu, Việt
Nam Cộng-Hòa đã tạm thời rút khỏi quần-đảo Hoàng-Sa để bảo toàn lực
lượng. Rút khỏi Hoàng-Sa không có nghĩa là Việt-Nam Cộng-Hòa chấp
nhận cho Trung-Cộng có chủ-quyền tại quần-đảo này. Đây chỉ là một
chiến-thuật tạm thời cho Trung-Cộng chiếm giữ để rồi Việt-Nam Cộng-
Hòa đặt kế hoạch đối phó.

Mặt khác, cũng để đề-phòng Trung-Cộng có thể xâm-lãng c ả
quần-đảo Trường-Sa, sau khi tạm thời rút khỏi Hoàng-Sa, Hải-quân VN
Cộng-Hòa cũng đã tăng cường lực lượng để bảo vệ quần-đảo Trường-Sa.
Hiện nay lực lượng của Việt-Nam Cộng-Hòa tại Trường-Sa rất mạnh.

b- Đặt kế-hoạch tái chiếm:

Đối đầu với một đối phương có vũ khí tối tân
Việt-Nam Cộng-Hòa rất thận-trọng trong việc đặt-kế-hoạch tái chiếm

bằng quân-sự. Trong cuộc điều-trần tại Thượng-Nghị-Viện, Đè-Đốc Trần Văn Chơn, Tư-lệnh Hải-Quân đã cho biết: Việt-Nam Cộng-Hòa có thể hành động chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa vào một lúc thuận tiện chưa có thể đoán trước được, nhưng sẽ tới vì Trung-Cộng khó lòng duy-trì một hạm đội lớn ở vùng Hoàng-Sa lâu được (1).

Như vậy việc chiếm lại Hoàng-Sa bằng quân-sự đã được Chánh Phủ đặc biệt lưu-tâm đến. Khi phỏng vấn Trung-Tá Trương-Phòng 5 Bộ Tư-lệnh Hải-Quân về kế-hoạch tái chiếm, ông xúc nhận với chúng tôi là có. Nhưng vì đây là một vấn đề "bí-mật quốc-phòng" nên không thể tiết lộ được. Tuy nhiên điều đó có thể quả quyết rằng Việt-Nam Cộng Hoà sẽ dùng mưu để chống lại chứ không thể nào dùng sức mạnh được. Đó cũng là một điểm khó khăn cho Việt-Nam Cộng-Hòa trên bình-diện quân-sự.

2/- Phương diện tài phán:

Với bản chất yêu chuộng hoà-bình và sẵn sàng giải-quyết các tranh-chấp quốc-tế theo đường lối thương nghị, Việt-Nam Cộng-Hòa đã dồn nhiều nỗ lực trên phương diện tài phán để đòi lại quần-đảo Hoàng-Sa.

a- Đưa ra Hội-Đồng Bảo-An Liên-Hiệp-Quốc:

Ngay sau khi xảy ra cuộc xung-đột võ-trang giữa Việt-Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng tại quần-đảo Hoàng-Sa, Bộ Ngoại-giao Việt-Nam Cộng-Hòa đã chỉ thị cho Đại-Sứ Nguyễn Hữu-Chỉ, quan-sát-viên thường trực của Việt-Nam Cộng-Hòa tại Liên-Hiệp-Quốc yêu cầu Chủ-Tịch Hội-Đồng Bảo-An Liên-Hiệp-Quốc triệu tập Hội-Đồng Bảo-An để cứu-xét việc Trung-Cộng cưỡng chiếm quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa. Sau khi nhận được văn thư tố cáo Trung-Cộng xâm lăng của Việt-Nam CH, Ông Gonzalo Facio, Ngoại-trưởng Rosta Rica kiêm Chủ-Tịch Hội-Đồng Bảo An Liên-Hiệp-Quốc đã tuyên bố "Hội-Đồng Bảo-An không thể quyết-định

(1) Nhật báo Bút-Thép ngày 5-2-1974.

vấn đề chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa nhưng có thể can thiệp vào sự xung-đột quân sự giữa Việt-Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng trong khu vực Hoàng-Sa' (1).

Tuy nhiên việc Việt-Nam Cộng-Hòa yêu cầu triệu tập Hội-Đồng Bảo An đã không có kết quả vì không hội đủ số để triệu-tập. Kết quả được biểu quyết với 5 nước thuận, 5 nước không có ý-kiến và 5 nước chông đối, trong khi cần phải hội đủ 9 phiếu thuận thì mới triệu tập được Hội-Đồng Bảo-An. Điều này không có nghĩa là Việt-Nam Cộng-Hòa không có chánh-nghĩa mà chính là do sự từ chối không muốn giải-quyết vấn-đề của các quốc-gia Cộng-Sản.

Đưa nội vụ ra trước Hội-Đồng Bảo-An không được, Việt-Nam CH nhất quyết kiện Trung-Cộng vi-phạm chủ quyền của mình trước tòa án quốc tế La Hays.

b- Kiện trước tòa-án quốc-tế La Hays:

Đây là một cơ quan tài-phán quốc-tế tối cao mà Việt-Nam Cộng-Hòa nhờ tới để giải quyết tranh-chấp.

Ngay sau khi xảy ra cuộc xung-đột võ-trang tại Hoàng-Sa, Việt Nam Cộng-Hòa thông báo cho Tòa án Quốc-Tế La Hays và ngày 23 - 2 - 1974, Thượng-Nghi-Viện Việt-Nam Cộng-Hòa đã nhận được văn thư phúc đáp của Tòa án Quốc-tế cho biết là Tòa án Quốc-tế đang nghiên cứu vấn đề. Hiện nay Bộ Ngoại giao Việt-Nam Cộng-Hòa đang cố gắng thiết lập hồ sơ để đưa nội vụ ra xét xử trước Tòa án Quốc tế.

Tuy nhiên điều làm cho người ta dị-nghị là Trung-Cộng có chấp nhận đưa vụ tranh-chấp ra xét xử trước Tòa-án quốc-tế hay không, vì Tòa án quốc-tế chỉ có thể thụ lý vụ kiện khi có sự đồng thuận của hai bên tụng phương. Là một hội-viên của Liên-Hiệp-Quốc và là hội-viên thường trực của Hội-Đồng Bảo-An Liên-Hiệp-Quốc mà ngang nhiên dùng võ-lực để chiếm một phần lãnh-thổ của một quốc-gia khác thì ít khi Trung - Cộng lại chấp-nhận việc đem ra xét xử trước công-pháp quốc-tế, vì một khi Trung-Cộng bằng lòng đưa nội vụ ra trước tòa-án quốc-tế để xét xử thì

(1) Vụ Hoàng-Sa Tập-San Quốc-Phòng số 44 trang 187.

Việt-Nam Cộng-Hòa sẽ nắm chắc phần thắng. Chính vì vậy mà người ta cho rằng là Tòa-án quốc-tế sẽ không thể xét xử được và công-pháp quốc-tế một lần nữa đành chịu bất lực trước bạo lực.

Đến nay người ta chưa thấy Trung-Cộng bày tỏ thái độ về vụ này, vấn-đề sẽ còn thuộc ở tương lai, mọi người đang chờ ở thiện chí hòa bình của Trung-Cộng. Tuy nhiên nếu Trung-Cộng từ chối đưa vụ tranh chấp ra xét xử trước Tòa-án quốc-tế, Việt-Nam Cộng-Hòa vẫn có phương-cách tổ cầu khác bằng cách đệ nạp một đơn kiện có hình-thức hợp lệ tại phòng Lục-Sự Tòa-án quốc-tế La Haye và yêu cầu Ông Lục sự Tòa-án quốc-tế La Haye và yêu cầu Ông Lục-sự chiếu bản điều lệ của tòa án này cho tổng đạt đương đơn ấy đến quốc-gia đối tượng và thông-báo cho các quốc-gia khác biết. Dù sau này Tòa án quốc-tế có tuyên-bố không xét đơn của Việt-Nam Cộng-Hòa thì việc phổ-biến đơn kiện của ta cũng có ba tác dụng (1) :

- Chứng tỏ là Việt-Nam Cộng-Hòa không từ bỏ chủ-quyền trên quần-đảo Hoàng-Sa, như vậy mọi sự chiếm đóng bất hợp pháp của ngoại bang trên quần-đảo này không thể với thời gian ban cho quốc-gia chiếm đóng một quyền lợi pháp lý nào.

- Chứng tỏ lòng yêu chuộng hòa-bình và công lý của Việt-Nam Cộng-Hòa cũng như sự tin-tưởng của Việt-Nam Cộng-Hòa vào những căn-bản pháp-lý vững chắc làm nền tảng cho sự đòi hỏi chủ-quyền của mình.

- Vạch rõ sự không tôn-trọng luật-pháp quốc-tế của Trung Cộng, lần tránh không dám đưa vụ tranh-chấp ra trước một cơ quan tài phán vô tư để xét xử.

Như vậy trên phương-diện tài-phán đã có nhiều ảnh-h hưởng thuận lợi cho Việt-Nam Cộng-Hòa.

3/- Phương-diện chánh-trị:

Trên bình diện chánh-trị, để đòi lại quần - đảo Hoàng-Sa, Việt-Nam Cộng-Hòa đã áp dụng các phương cách:

(1) Huy-Bách Tranh-Chấp chủ-quyền Hoàng-Sa, Trường-Sa Tập-San Quốc Phòng số 46 trang 33.

a- Tố cáo Trung-Cộng xâm lăng:

Hành-động công khai dùng võ-lực xâm-lăng quần-đảo Hoàng-Sa của Trung-Cộng đã để lộ chánh-sách đế quốc muôn đời của Trung Cộng. Trước hành-động đó, Việt-Nam Cộng-Hòa đã cực lực tố-cáo trước dư-luận trong và ngoài nước về hành-động xâm lăng của Trung-Cộng.

Ngoài ra, việc Trung-Cộng xâm-lăng quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa cũng sẽ được đưa ra trước hội-nghị quốc tế về lãnh hải vào cuối năm 1974.

b- Kêu gọi các quốc gia khác hỗ trợ:

Trước đôi phương Trung-Cộng, Việt-Nam Cộng-Hòa không thể nào đơn thân độc mã chống lại được mà cần phải có các quốc-gia khác hỗ-trợ, đặc biệt là các cường quốc có trách vụ ngăn chặn sự bành trướng của chủ-nghĩa Cộng-Sản.

Ý thức được nguy cơ đó, Việt-Nam Cộng-Hòa đã gửi văn-thuyết cầu các quốc-gia khác, đặc biệt là các quốc-gia tự-do hãy bày tỏ thái độ tố cáo Trung-Cộng xâm-lăng.

Trên phương diện chánh-trị, Việt-Nam Cộng Hòa cũng đã thu đạt được những thành-quả đáng kể. Các quốc gia khác đã bày tỏ thái độ thuận lợi cho Việt-Nam Cộng-Hòa.

Trong các phương-thức mà Việt-Nam Cộng-Hòa áp-dụng để chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa, trên ba phương diện quân -sự, tài-phần và chánh-trị cần phải được thực hiện song-hành và hỗ-trợ lẫn nhau. Một khi trên cả ba phương-diện đã phản ảnh thuận-lợi cho Việt-Nam Cộng Hòa thì việc chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa sẽ được thực-hiện dễ-dàng. Một cơ hội thuận tiện sẽ khiến cho hành-động xâm-lăng của Trung-Cộng sẽ bị trừng trị đích đáng.

Trước phản-ứng mãnh liệt của Việt-Nam Cộng-Hòa cùng các nỗ lực để nhằm chiếm lại Hoàng-Sa làm cho cuộc tranh-chấp càng thêm trầm trọng. Để ngăn-chặn hành-động đế-quốc của Trung-Cộng, các quốc - gia trên thế giới đã có những phản ứng đáng kể.

Đoạn 2 : PHẢN-ỨNG CỦA CÁC QUỐC-GIA KHÁC

Trước hành-vi xâm-lãng của Trung-Cộng, các quốc-gia trên thế-giới đã bày tỏ thái độ phản nộ. Không những các quốc gia tước chong đối mà ngay cả các quốc gia Cộng-Sản cũng chống đối nữa mà điển hình là Nga-Sô đã mạnh dạn tố cáo Trung-Cộng. Trong đoạn này, chúng tôi xin trình bày qua phản ứng của hai quốc gia cầm đầu hai khối tự do và Cộng-sản là Hoa-Kỳ và Nga-Sô.

1/- Phản ứng của Hoa Kỳ:

Trước hành vi xâm lãng của Trung-Cộng vào quần-đảo Hoàng-Sa, một phần lãnh thổ của Việt-Nam Cộng-Hòa, Hoa Kỳ đã có những phản ứng sau đây:

a- Giữ thái độ Trung-Lập:

Trong năm 1972, Hoa Kỳ và Trung-Cộng đã trở nên thân thiện với nhau. Để quốc Trung-Cộng đã mở rộng cửa để đón tiếp người bạn mới là "tư-bản Hoa-Kỳ" vào thăm. Hai siêu cường quốc này đã xích lại gần nhau để củng cố nền hòa bình thế giới và cả m kết sẽ không sử dụng lực để giải-quyết các tranh-chấp quốc tế.

Chính vì muốn duy-trì tình thân thiện với Trung - Cộng mà Hoa-Kỳ đã giữ một thái độ trung-lập trong vụ Hoàng-Sa. Ngay sau khi Việt-Nam Cộng-Hòa tố-cáo Trung-Cộng xâm chiếm quần-đảo Hoàng-Sa, Đại-Sứ Hoa-Kỳ tại Saigon đã tiếp xúc với Tổng-Thống Việt-Nam Cộng-Hòa để bày tỏ lập trường của Hoa-Kỳ trong vụ Hoàng-Sa là Hoa-Kỳ bất can thiệp vì Hoa-Kỳ tôn-trọng quyền tự quyết của chánh-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa đối với vấn đề đối ngoại.

Thái độ trung-lập của Hoa-Kỳ càng rõ ràng hơn nữa khi Bộ Ngoại-giao Hoa-Kỳ ra thông cáo loan báo "Hoa Kỳ không dính vào vụ tranh-chấp giữa Trung-Cộng và Việt-Nam Cộng-Hòa về quần-đảo Hoàng-Sa.

b- Gọi Đại-Sứ Hoa-Kỳ tại Bắc-Kinh về:

Mặc dù đã tuyên bố là giữ thái độ trung-lập nhưng Hoa-Kỳ cũng đã có tình theo dõi nguyên-nhân và diễn tiến của

vụ Hoàng-Sa. Ngay sau khi Trung-Cộng xâm chiếm quần đảo Hoàng-Sa, Hoa-Kỳ đã tức tốc gọi Đại-Sứ David Bruce, Trưởng Phòng liên lạc Hoa Kỳ tại Bắc-Kinh về Hoa Thịnh Đốn để báo cáo tình hình và nhất là nguyên do tại sao Trung-Cộng xâm-chiếm quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa bằng võ lực.

c- Theo chiều hướng thuận lợi cho Việt-NamCH:

Dầu cố tình giữ thái-độ trung-lập, nhưng Hoa-Kỳ đã không thể nào che dấu hết được sự lo lắng của mình về cuộc tranh chấp tại quần đảo Hoàng Sa. Trong sự bày tỏ các mối ưu tư đó, Hoa Kỳ đã có những phản ứng thuận lợi cho Việt Nam Cộng Hoà. Tổng Thống Hoa Kỳ đã từng xác nhận trước Quốc Hội Hoa - Kỳ là Hoa Kỳ không thể nào hết trách nhiệm tại Đông Nam Á được, riêng về Việt-Nam Cộng-Hòa, ông nhấn mạnh là cần phải tài trợ để duy trì một lực lượng hùng mạnh để Việt-Nam Cộng-Hòa có thể tự lự o phòng vệ chống lại mọi cuộc xâm lăng của Cộng-Sản từ bất cứ nơi nào. Sau cuộc xâm lăng của Trung Cộng vào Hoàng Sa, Ngoại Trưởng Hoa Kỳ đã tuyên bố là Hoa Kỳ phản đối mọi sự tranh chấp về lãnh-thể. (1)

d- Hoa Kỳ cố tình né tránh.

Trước biến cố xảy ra tại quần đảo Hoàng-Sa, Hoa Kỳ đã cố tình né tránh không muốn can thiệp vào nội vụ, Hoa Kỳ đã tránh né trong việc tố cáo Trung Cộng xâm lăng chính vì Hoa Kỳ muốn giữ mối bang giao tốt đẹp với Trung Cộng. Lý do Hoa Kỳ né tránh là Hoa Kỳ không muốn xen vào chuyện nội bộ của Việt-Nam Cộng-Hòa nhất là trong vấn đề đối ngoại.

Chính vì thái độ né tránh của Hoa-Kỳ đã khiến cho Hoa Kỳ không làm tròn trách vụ trong việc ngăn chặn sự bành trướng lãnh thổ của chủ nghĩa Cộng Sản.

2/- Phản ứng của Nga Sô.

Nga Sô là quốc gia đàn anh của thế giới Cộng-Sản đã tố cáo Trung Cộng xâm lăng. Phản ứng của Nga Sô có thể tóm tắt như sau :

(1) Nhật báo Sóng Thần ngày 12.2.1974.

a- Tố cáo Trung Cộng.

Chánh-quyền Nga-Sô đã kịch liệt tố-cáo mục đích bành trướng lãnh-thổ trắng trợn của Trung-Cộng. Điểm đặc biệt ở đây là chính-nghĩa của Việt-Nam Cộng-Hoà, nạn nhân của cuộc xâm-lãng lại được một đại cường quốc Cộng-Sản là Nga-Sô yểm-trợ mạnh-mẽ bằng hệ-thống tuyên-truyền của họ.

Tại Mạc-Tư-Khoa, theo tin của Nhật báo Iveszia, cơ-quan ngôn-luận của Chánh-Phủ Nga-Sô đã đề cập đến vấn đề quân-đội Trung-Cộng xâm-chiếm quần-đảo Hoàng-Sa. Sau khi trình dẫn những đoạn báo ngoại quốc lên án Trung-Cộng, đã nhận-định rằng "ai cũng dễ-dàng thông-cảm những phản-ứng của báo chí tại hầu hết các quốc-gia trên thế-giới trước biến cố xảy ra tại Hoàng-Sa". Bài báo còn nhận-định rằng, "chính sự-kiện dùng đến võ-lực hiện nay không thể bỏ qua được và nhắc đến điều Liên-Hiệp-Quốc từng tuyên-bố là chống lại việc sử-dụng võ-lực trong mối bang-giao quốc-tế thay vì phải dùng biện-pháp hoà-bình, thương-nghị".

b- Kêu gọi các quốc-gia khác ngăn chặn T.Cộng

Đồng thời với việc tố cáo, Nga-Sô đã đưa ra những bằng-chứng để chứng-minh hành-động đế-quốc của Trung-Cộng và kêu gọi các quốc-gia khác có trách-nhiệm liên hệ đến nền an-ninh thế-giới hãy tiếp tay nhau ngăn-chặn âm-mưu bành-trướng lãnh-thổ và thế-lực của Trung-Cộng.

c- Gia tăng hoạt-động hải-quân.

Sau vụ Hoàng-Sa, lực-lượng hải-quân của Nga-Sô ở Thái-Bình-Dương đã hoạt-động mạnh hơn và có nhiều hành-động nhắm vào Trung-Cộng. Theo các tin tức tình-báo mới nhất từ Đài-Bắc cho hay rằng một lực-lượng đặc-nhiệm của Hải-quân Nga-Sô đã xuất-hiện ngoài khơi Đài-Loan và có ý đang tiến về phía Nam. Hành-động này có thể được giải thích là một dấu hiệu để nhằm ngăn-bớt hoạt-động quân-sự liêu-lĩnh của Trung-Cộng sau này. (1)

(1) Trương Quang Cuộc tranh chấp Nga Sô - Trung-Cộng
Tập-San Quốc-Phòng số 46 trang 69.

Phải chăng chính vì những phản ứng tức thời và mạnh mẽ của Nga-Sô đã khiến Trung-Cộng phải chùn bước, không tiến công xâm chiếm luôn Trường-Sa mà họ đã lên tiếng đòi chủ-quyền tại quần-đảo này.

Cuộc xâm-lăng của Trung-Cộng vào quần-đảo Hoàng-Sa đã gặp phải những phản ứng đáng kể. Các phản ứng này đều nhằm vào việc t ố cáo Trung-Cộng xâm lăng. Chính vì tầm quan trọng của cuộc tranh chấp mà nó đã gây nên những ảnh hưởng đáng kể. Nó đã ảnh hưởng đến nhiều quốc-gia và ngay cả cho nền hòa bình thế giới nữa.

Tiết II

Ảnh-hưởng của cuộc tranh-chấp

Cuộc tranh-chấp chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa giữa Việt-Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng vào đầu năm 1974 mới nhìn vào người ta có cảm tưởng là cuộc tranh chấp chỉ liên hệ đến các quốc gia tranh-phương-mà thôi. Nhưng xét kỹ vấn đề phải công nhận rằng vụ Hoàng-Sa đã ảnh hưởng đến nhiều quốc-gia. Trong các quốc gia bị ảnh-hưởng này có thể là do chính Trung-Cộng muốn như vậy, hoặc có thể ngoài ý muốn của Trung-Cộng nhưng Trung-Cộng không thể làm điều gì khác hơn. Mặt khác cuộc tranh chấp cũng đã ảnh-hưởng đến cả nền hòa bình thế giới nữa.

Đoạn 1 : ẢNH-HƯỞNG ĐỐI VỚI VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

Việt-Nam Cộng-Hòa là quốc-gia trực tiếp ảnh-hưởng đến cuộc tranh chấp vì Trung-Cộng đã nhắm vào phần lãnh thổ của Việt-Nam Cộng Hòa mà xâm chiếm, và Trung-Cộng đã cố tình chiếm lấy quần đảo này. Việc này đã được Trung-Cộng tính toán kỹ-càng và Trung-Cộng đã dùng cả người Tàu biết Việt để chiêu hàng các chiến sĩ ta. Lý do Trung-Cộng chiếm lấy rất dễ dàng là họ nói quần-đảo này là của họ mà thôi.

Việt-Nam Cộng-Hòa đã tạm thời mất quần-đảo Hoàng-Sa. Đây là một bất lợi lớn lao cho Việt-Nam và Việt-Nam Cộng-Hòa đang c ố

tìm đủ mọi cách để đòi lại Hoàng-Sa. Trên khía cạnh chánh-trị, cuộc tranh-chấp đã tạo cho Việt-Nam Cộng-Hòa những ảnh-hưởng sau:

1/- Về phương diện quân sự:

a- Khả năng chiến đấu:

Đối đầu với một đối phương là một cường-quốc nguyên tử, Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hòa đã chứng tỏ cho thế-giới thấy khả năng chiến đấu của mình. Thật vậy, với một hải lực nhỏ bé và vũ khí kém xa Trung-Cộng, thế mà Hải-Quân Việt-Nam Cộng-Hòa đã anh-dũng chiến đấu chống lại Trung-Cộng và đã gây cho Trung-Cộng nhiều tổn thất đáng kể.

Mặt khác, sự chiến đấu của Hải-quân Việt-Nam Cộng-Hòa đã chứng tỏ cho thế giới thấy là khi Trung-Cộng đến Hoàng-Sa thì nơi đây đã có Việt-Nam Cộng-Hòa chiếm đóng rồi, chính vì vậy thế giới sẽ kết tội Trung-Cộng là kẻ xâm lăng. Sự kiện này tạo ảnh-hưởng rất thuận lợi cho Việt-Nam Cộng-Hòa trong công-tác ngoại-giao sau này n h ằ m chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa.

b- Phòng-vệ Đông-Hải:

Một khi quần-đảo Hoàng-Sa do Trung-Cộng chiếm giữ thì việc phòng-vệ Đông-Hải của Việt-Nam Cộng-Hòa cần phải được tăng cường thêm. Việc này sẽ gây nên những khó khăn và bận tâm cho Việt Nam Cộng-Hòa, vì từ Hoàng-Sa các tàu bè Trung-Cộng có thể đi t u ầ n tiểu gần duyên-hải Việt-Nam Cộng-Hòa để kiểm soát hoạt-động của chúng ta và cũng từ đó, Trung-Cộng có thể tiếp-tế cho Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng Miền-Nam dễ-dàng hơn.

Trước đây, quần-đảo Hoàng-Sa được coi là một tiền-đồn chống Cộng của Thế-giới tự do gần biên-giới Trung-Cộng nhất. Một khi Hoàng-Sa thuộc Trung-Cộng thì tầm ảnh-hưởng của Trung-Cộng sẽ được giatăng đong thời phạm vi của thế giới tự do sẽ bị thu hẹp lại. Tiền đ ò n chống Cộng của Thế-giới tự do đã bị chiếm lấy bằng bạo lực đã g â y khó khăn cho Việt-Nam Cộng-Hòa và cả thế-giới tự do nữa trong v i ệ c ngăn chặn ảnh-hưởng của Trung-Cộng lan tràn xuống miền Nam Thái Bình Dương.

2/- Phương-diện Ngoại-giao:

Trên phương-diện ngoại-giao, Việt-Nam Cộng-Hòa đã thu đạt được nhiều thuận lợi. Thật vậy, thiện chí hòa-bình của Việt-Nam Cộng-Hòa một lần nữa đã được chứng tỏ cho thế giới thấy. Trung-Cộng đã cố tình gây hấn với Việt-Nam Cộng-Hòa, tàu bè Trung-Cộng đã dấn thẳng vào tàu của Việt-Nam Cộng-Hòa.

Việc Việt-Nam Cộng-Hòa sẵn-sàng giải-quyết cáo tranh-chấp quốc-tế bằng đường lối thương-nghị đã chứng tỏ tinh-thần tôn-trọng công-pháp quốc tế và thiện chí hòa-bình của mình. Sự việc này rõ ràng có lợi cho Việt-Nam Cộng-Hòa trong cuộc chiến-đấu chống Cộng-sản, vì Việt-Nam Cộng-Hòa chỉ phản-ứng tự vệ mà thôi.

Trước sự kiện lãnh thổ bị xâm lăng, Việt-Nam Cộng-Hòa đã quyết tâm đòi lại. Nhưng quyết tâm của Việt-Nam Cộng-Hòa là một quyết âm hợp pháp. Chúng ta có chánh-nghĩa và đủ kiện đầy đủ để xác nhận cho quốc tế thấy Hoàng-Sa là của Việt-Nam Cộng-Hòa.

Mặc dầu là một phần lãnh-thổ tạm thời lọt vào tay Trung-Cộng, nhưng qua sự xâm-lăng của Trung-Cộng, đã tạo nên những ảnh-hưởng thuận lợi cho Việt-Nam Cộng-Hòa sau này khi đòi lại quần-đảo Hoàng-Sa.

Đoạn 2 : ẢNH-HƯỞNG ĐỐI VỚI BẮC-VIỆT VÀ MẶT-TRẦN

GIẢI-PHÓNG.

Trước hành-động xâm lăng của Trung Cộng vào quần-đảo Hoàng-Sa, một lần nữa Bắc-Việt và Mặt-Trần Giải-Phóng đã chứng tỏ cho dư luận thấy sự lệ thuộc chánh-trị của họ đối với quan thầy Trung-Cộng. Đối với vụ Hoàng-Sa, đã ảnh-hưởng đến Bắc-Việt và Mặt-Trần Giải-Phóng như sau:

1/- Kẹt vào thế khó xử:

Trong vụ Hoàng-Sa, Nga-Sô đã tố cáo Trung-Cộng xâm-lăng và có hành-động đế quốc. Hai quốc gia Cộng-sản đàn anh đã tố cáo nhau dữ dội. Trước tình trạng như vậy, Bắc Việt và Mặt-Trần Giải-Phóng khó mà có một thái độ để làm vừa lòng cả hai bên được. Nếu

Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng ca ngợi hành-động Trung-Cộng thì họ đã trái với lập-trường của Nga-Sô rồi. Theo một vài tin tức ghi nhận được thì qua vụ Hoàng-Sa, Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng đã ngã theo Trung-Cộng mà xa dần Nga-Sô. Chánh quyền Bắc-Việt đã tổ chức những cuộc biểu tình để ca ngợi "Trung-Cộng giải phóng Hoàng-Sa".

Trong bài bình-luận, đài phát thanh BBC, đã nhận-định rằng "Cộng-Sản Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng đang ở vào một thế khó xử, đứng ra họ phải lên tiếng ủng hộ Việt-Nam Cộng-Hòa, họ phải nhân danh người Việt-Nam để nói lên việc chủ-quyền quốc gia bị xâm-phạm. Nhưng họ đã không làm như vậy, vì nếu Cộng-Sản Bắc Việt làm như vậy sẽ khiến cho Trung-Cộng phản nộ, không cung cấp nguồn tài trợ cho chiến tranh. Vì vậy, những nhà lãnh-tụ Hà-Nội đã phải ngậm miệng để nhận lãnh nhữg mũi dùi mà người Việt-Nam dành cho họ" (1).

Bắc-Việt đã cố tình tránh né những phần bình luận liênquan đến vụ Hoàng-Sa và để che lấp hành động họ đã ủng hộ Trung-Cộng, Bắc Việt đã ủng hộ Nga-Sô vào biển Ấn-Độ-Dương, để chứng tỏ cho Nga-Sô thấy là Bắc Việt vẫn còn ủng hộ lập-trường của Nga-Sô để mong được sự giúp đỡ của Nga Sô.

2/- Chúng tỏ sự lệ thuộc chánh trị:

Qua vụ Hoàng-Sa, đã chứng tỏ sự lệ thuộc chánh-trị của Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng vào quan thầy của họ là Trung-Cộng. Họ đã cố tình im-lặng để mặc cho Trung-Cộng muốn làm gì thì làm. Cộng-Sản Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng đã lựa chọn tình đoàn kết Cộng-Sản để hy sinh sự toàn vẹn lãnh thổ của quốc gia. Người Cộng-Sản đã nhân danh một chủ nghĩa Cộng-Sản mà đi ngược lại quyền-lợi quốc-gia dân tộc Việt-Nam. (2)

(1) Tài liệu của Bộ Dân Vận và Chiêu-Hồi - 1974.

(2) Minh-Nhật - Vụ tranh chấp Hoàng-Sa, Trường-Sa - Giai phẩm Bách-Khoa - trang 15.

Tại Paris, trong cuộc họp ngày 25-1-1974, Bác sĩ Nguyễn Lưu Viên Phó Thủ-Tướng kiêm Trưởng phái đoàn Việt-Nam Cộng-Hòa tham dự Hội nghị La Celle Saint Cloud đã đề nghị với phái đoàn Mặt-Trận Giải-Phóng chính thức lên án Trung-Cộng nhưng đã bị họ bác bỏ đề nghị này (1). Trong phiên nhóm của Ban Liên-Hiệp Quân-sự hai bên, Việt-Cộng đã không dám nặng lời với Trung-Cộng và tránh né đề-nghị lên án Trung-Cộng xâm lăng.

Bắc-Việt và Mặt-Trận Giải-Phóng chỉ được quyền hành-động nghệ gì có lợi cho quyền lợi của Trung-Cộng mà không được quyền nói lên sự uất nghẹn của mình qua việc lãnh thổ Việt-Nam bị xâm-lăng vì họ không còn cách nào khác hơn để mong tìm được cảm tình và nhận viện-trợ nơi Trung-Cộng sau này.

3/- Đánh lạc hướng dân chúng Bắc-Việt:

Để nhằm tránh sự chong đối trong dân chúng Bắc-Việt qua vụ lãnh thổ bị xâm lăng, Cộng-Sản Bắc-Việt đã gây thêm một tội ác nữa là tiếp tay với Trung-Cộng đánh lạc hướng sự căm-thù giặc Tàu của dân chúng Bắc-Việt. Đài phát thanh Hà-Nội không bao giờ nói đến những tin tức liên quan đến việc Trung-Cộng xâm chiếm quần-đảo Hoàng-Sa. Đã vậy họ còn đánh lạc hướng dân chúng Bắc-Việt bằng cách phát thanh những tin tức liên quan đến sự hợp tác chặt chẽ giữa Cộng-Sản Bắc-Việt v à Trung-Cộng và ca-ngợi hành-động tiếp tế của Trung-Cộng trong thời gian Hoa-Kỳ phong tỏa Vịnh Bắc-Việt trong năm 1972. Bắc-Việt đã cố tình che đậy và tiếp tay cho Trung-Cộng xâm lăng lãnh thổ Việt-Nam Cộng - Hòa.

4/- Lập-Trường của Mặt-Trận Giải-Phóng:

Để tiếp tay cho Trung-Cộng và Cộng-Sản Bắc-Việt x â m-lăng Việt-Nam Cộng-Hòa, Mặt-Trận Giải-Phóng đã cho rằng việc tranh - chấp giữa Việt-Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng tại quần-đảo Hoàng-Sa chỉ là những tranh chấp lịch sử còn để lại từ thời trước và xác-định Mặt-Trận Giải-Phóng đứng ngoài vụ tranh-chấp này.

(1) Vụ Hoàng - Sa - Tập-San Quốc-Phòng số 44 trang 187.

Bình luận vụ vụ Hoàng-Sa, phát-ngôn viên phái đoàn Việt - Cộng tại Saigon Đại-Tá Trần Việt Trung tuyên bố trong cuộc họp báo là "Chúng tôi cho là đáng tiếc một cuộc xung đột vũ trang xảy ra giữa Cộng-Hòa Nhân-Dân Trung-Quốc và Việt-Nam Cộng-Hòa, dù vậy giải pháp tốt nhất cho các quốc gia liên hệ là giải quyết cuộc tranh chấp này bằng những phương tiện ôn hòa". Lập trường của Mặt-Trận Giải-phóng trong vụ Hoàng-Sa được ghi nhận như sau: (1)

- Vấn đề toàn vẹn lãnh thổ là một vấn đề thiêng liêng
- Vấn đề biên giới có những cuộc xung đột rất phức tạp do lịch-sử để lại cần phải được nghiên-cứu sâu rộng.
- Các quốc gia liên hệ phải tìm cách giải quyết các tranh chấp trên căn bản pháp-lý và tôn trọng lẫn nhau.

Mặt-trận Giải-phóng đã cố tình che chở cho Trung-Cộng. Trước một sự kiện rất rõ ràng là Trung-Cộng công khai xua quân xâm chiếm quần đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa mà Mặt-Trận Giải-Phóng lại cho rằng đây là một vụ tranh chấp lịch sử còn lưu lại từ trước... Sự kiện này một lần nữa chứng tỏ bộ mặt gian trá của Mặt-trận Giải-Phóng, khiến cho ai còn ngây thơ tin theo lời của Bắc-Việt và Mặt trận Giải-Phóng cũng phải thức tỉnh.

Việc tranh-chấp tại quần-đảo Hoàng-Sa đã gây nên những ảnh hưởng bất lợi cho Bắc-Việt và Mặt-trận Giải-Phóng. Đối với Trung - Cộng, qua hành động công khai dùng vũ lực để tiến chiếm quần-đảo Hoàng-Sa đã gây cho họ những ảnh-hưởng thế nào?

Đoạn 3 : ẢNH-HƯỞNG ĐỐI VỚI TRUNG-CỘNG

Trong giai đoạn của "kỷ-nguyên hòa hoãn" mà Trung Cộng lại sử dụng vũ lực để xâm lăng quả có một ảnh hưởng rất quan trọng cho họ. Vụ Hoàng-Sa đã gây cho Trung-Cộng những ảnh-hưởng sau đây:

(1) Nhật báo Chính-Luận ngày 30-1-1974.

1/- Âm mưu bành-trướng thế lực của Trung-Cộng:

Mục-đích chính của Trung-Cộng khi chiếm quần-đảo Hoàng-Sa là muốn gia-tăng ảnh hưởng của mình tại Đông-Nam-Á và vùng Ấn - Đ ộ Dương. Đây có thể là bước đầu cho giai-đoạn thực hiện chánh-sách đ ể quốc của Trung-Cộng. Thật vậy, trong khuôn khổ chủ thuyết Nixon, quân đội Hoa-Kỳ đã lần lần triệt thoái khỏi Á-Châu, trong khi đó thì c á c quốc gia Á-Châu chưa đủ sức mạnh đ ể kết hợp với nhau đ ể có thể tạo ra một lực-lượng quân-sự mạnh khả dĩ thay thế quân-đội Hoa-Kỳ trước đây trong vai trò "cảnh-sát quốc tế". Chính vì vậy mà tại các quốc gia Á-Châu hiện nay còn cmột khoảng trống quân-sự và chánh-trị. Khoảng Tr ể này cả Nga-Sô và Trung-Cộng đều muốn nhảy vào bằng sự can thiệp quân-sự.(1) Việc tiến chiếm quần đảo Hoàng-Sa dĩ nhiên không thể nhắm vào Hoa Kỳ đ ược. Có thể nói khi hành động như vậy, Trung-Cộng đã m u ố n gia tăng thế lực của mình đồng thời ngăn chặn luôn cả sự bành-trướng thế-lực của Nga-Sô trong vùng Ấn-Đ ộ-Dương mà điển hình là Ấn-Đ ộ v à Bangla-Desh.

2/- Chánh-sách đế-quốc của Trung-Cộng:

Việc bành-trướng thế-lực của Trung-Cộng đã cho quốc-t ế thấy dã tâm đế quốc của nhà cầm quyền Bắc-Kinh. Trước đây hành-động đế quốc chỉ đ ược thực-hiện trong giấy tờ hay qua các lời tuyên bố như việc Trung-Cộng cho vẽ lại bản đồ gồm cả Mông-Cổ, Mãn-Châu, Tây-Tạng.. hay việc tuyên bố lãnh-hải sẽ là 200 hải lý.

Tiếp tục con đường nhằm thực thi chính sách đế-quốc, Trung - Cộng đã xâm lăng Hoàng-Sa. Nga-Sô đã nặng lời tố cáo Trung-Cộng là có hành-động đế quốc. Đối với Nga-Sô, Trung-Cộng có thể đoán trước đ ược phản ứng của Nga-Sô, nhưng Trung-Cộng không cần phải thân thiện v ớ i Nga Sô nữa, ngày nay Trung-Cộng đã có Hoa-Kỳ rồi. Hoa-Kỳ đã không t ố cáo Trung-Cộng xâm lăng. Tuy nhiên hành-động xâm lăng của Trung-Cộng đã bị quốc tế tố cáo là hành-động đế quốc. Các quốc gia tự do đã phản

(1) Harald G. Hilton - Communist China in World Politic - Trang 173.

kháng mạnh mẽ, một vài nước dự tính thiết lập bang giao với Trung-Cộng phải dị-nghị. Các quốc gia tự do có nhiệm vụ bảo vệ hòa bình thế-giới hãy cấp thời ngăn chặn hành-động đế-quốc của Trung-Cộng.

3/- Không tôn trọng tinh thần thông báo Mỹ-Hoa:

Theo như tinh-thần thông cáo chung Mỹ-Hoa là hai nước sẽ chung sống hòa bình và không tìm cách giải-quyết các tranh chấp quốc-tế bằng quân-sự. Nhưng Trung-Cộng đã dùng võ-lực để xâm-lăng một quốc gia đàn em của Hoa-Kỳ là Việt-Nam Cộng-Hòa. Điều này dĩ nhiên trái với sự mong muốn của Hoa-Kỳ. Trung-Cộng đã không tôn-trọng các văn-khiếu do chính mình ký kết, điều này khiến cho Hoa Kỳ cần phải thận trọng trong việc giao hảo với Trung-Cộng.

Qua vụ Hoàng-Sa, Trung-Cộng đã để lộ nguyên hình con ác thú của mình. Sự hợp tác hòa bình đã không cảnh tỉnh được họ, Trung-Cộng vẫn theo chánh-sách ngoại-giao gổ hữu của mình là lúc nào cũng đàn ép các quốc gia nhược tiểu.

Đoạn 4 : ẢNH-HƯỞNG CỦA HOA-KỲ

Việc Trung-Cộng xâm lăng quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng Hòa đã gây cho Hoa-Kỳ nhiều ảnh-hưởng, đặc biệt là ảnh-hưởng đến mối bang giao giữa Hoa-Kỳ và Trung-Cộng vừa thiết lập từ năm 1973, cùng với trách nhiệm của Hoa-Kỳ trong sứ mạng bảo-vệ hòa-bình thế-giới:

1/- Quần đảo Hoàng-Sa đối với Hoa-Kỳ:

Quần-Đảo Hoàng-Sa đối với Hoa-Kỳ không có tính cách quan trọng và không phải là một căn cứ chiến-lược của Hoa-Kỳ. Nếu họ thấy quan trọng thì họ đã cho thạm đội số 7 của họ chiếm đóng rồi. Tuy vậy việc xâm chiếm quần đảo Hoàng-Sa đã gây cho Hoa-Kỳ nhiều ảnh-hưởng.

2/- Bang giao Hoa-Kỳ Trung-Cộng:

Trung-Cộng chiếm quần-đảo Hoàng-Sa không nhằm vào Hoa-Kỳ nhưng đã gây cho Hoa-Kỳ nhiều khó khăn. Tại sao trong lúc oằn có sự hợp tác của Hoa-Kỳ mà Trung-Cộng lại hành động trái ý Hoa Kỳ? Hoa-Kỳ chắc chắn sẽ dị nghị ở thiện chí hòa-bình của Trung-Cộng, mối bang giao có thể thay đổi từ đó.

Hoa-Kỳ vẫn giữ thái độ trung-lập và chờ ở thiện-chí hòa-bình của Trung-Cộng. Còn Trung-Cộng, để nhằm củng cố mối giao hảo với Hoa Kỳ, Trung-Cộng đã trao trả các binh-sĩ Việt-Nam Cộng-Hòa bị bắt trong vụ Hoàng-Sa trong thời gian khá mau khác với truyền thống của Trung - Cộng trước đây là giam giữ rất lâu. Đây có thể coi là một hành-động để mua chuộc Hoa-Kỳ của Trung-Cộng.

Sau khi chiếm quần-đảo Hoàng-Sa đến khi chúng tôi viết xong bài này đã hơn 5 tháng thì Trung-Cộng đã không có một hành-động nào đáng lưu ý tiếp theo đó tại Hoàng-Sa. Như vậy có thể nghĩ rằng cả Hoa Kỳ và Trung-Cộng đều muốn duy trì mối giao hảo với nhau, cả hai cố gắng hy sinh một phần quyền lợi của mình để duy trì mối bang giao này.

3/- Trách nhiệm Hoa-Kỳ trong vụ Hoàng-Sa:

Hiện nay trên thế giới, Hoa Kỳ là quốc gia đứng đầu thế giới tự do, do đó Hoa-Kỳ có nhiệm vụ bảo vệ cho nền hoà bình thế-giới và từ đó áp dụng những biện pháp thích nghi để duy-trì nền hòa bình tương đối mong manh của thế giới.

Lãnh một nhiệm vụ cao cả và nặng nề như vậy, Hoa-Kỳ đã làm những gì trong vụ Hoàng-Sa? Lập-trưởng của Nga-Sô đã dứt-khoát, còn Hoa Kỳ đang ở trong giai đoạn thăm dò dư luận và tìm hiểu âm mưu của Trung-Cộng trong vụ Hoàng-Sa. Lẽ ra Hoa-Kỳ phải phản kháng mạnh mẽ sự xâm lấn này, nhưng Hoa-Kỳ đã muốn duy trì mối bang giao tốt đẹp với Trung-Cộng nên không làm như vậy. Có thể nào Hoa-Kỳ chịu hy-sinh một phần lãnh-thổ của thế giới tự do để củng cố mối bang giao hay không? Chắc chắn là không phải như vậy. Sự hy sinh của Hoa-Kỳ chỉ đến một giới hạn nào đó thôi và nếu Trung-Cộng tiếp tục gây hấn, chắc chắn Hoa Kỳ sẽ không còn im hơi lặng tiếng nữa mà sẽ hành sử quyền hạn và nhiệm vụ của mình là ngăn chặn mọi sự xâm lấn để duy trì hòa bình. Hoa - Kỳ cần phải chứng tỏ cho thế giới tự do và khối Cộng-Sản thấy vai trò nổi bật của mình.

Trong vụ tranh chấp quần đảo Hoàng-Sa, Hoa-Kỳ đã bày tỏ thái độ trung-lập và Việt-Nam Cộng Hòa đã tuyên bố là trông cậy vào lực lượng của chính mình. Điều đó không có nghĩa là Hoa Kỳ hết trách nhiệm.

Hoa-Kỳ và cả thế-giới tự do nữa sẽ lãnh chịu trách nhiệm nếu không ngăn chặn nổi âm mưu bành trướng thế-lực và lãnh thổ của khối Cộng sản. Nếu chỉ vì muốn đẩy mạnh chánh-sách sống chung hòa bình với Trung-Cộng mà Hoa-Kỳ, Pháp, Anh... không lên tiếng phản đối thì đây là một điều đáng chê trách. Ba nước này nếu họ không tích cực ủng hộ Việt-Nam Cộng-Hòa thì chính họ không làm tròn nhiệm vụ bảo vệ hoà bình thế giới, vì một khi Trung-Cộng vi phạm lãnh thổ của VN Cộng Hòa mà không gặp sự phản kháng nào đáng kể, Trung-Cộng có thể theo đuổi mục tiêu xa hơn nữa là tiếp tục xâm lấn và khi đó nền hòa bình thế-giới sẽ bị đe dọa trầm-trọng. Chính vì mối nguy cơ ở đây, việc xâm lăng của Trung-Cộng cần phải được ngăn chặn và trừng-trị tức thời.

Mặc dầu Trung-Cộng không cố tâm gây khó khăn cho Hoa-Kỳ trong vụ Hoàng-Sa. Nhưng những khó khăn này là hậu quả nhiều hơn nguyên nhân có thể ngoài ý muốn của nhà cầm quyền Bắc-Kinh vì họ cần giao hảo với Hoa-Kỳ nhưng không thể nào làm khác hơn được. Khi xâm lấn Hoàng-Sa, Trung-Cộng đã nhăm nhieu vào Nga-Sô, tìm cách giảm uy-thế của Nga-Sô tại Á-Châu. Chính sự kiện này đã tạo cho sự tranh chấp giữa Nga-Sô và Trung-Cộng ngày càng quyết liệt.

Đoạn 5 : ẢNH-HƯỞNG ĐỐI VỚI NGA-SÔ

Có thể nói khi xâm chiếm quần đảo Hoàng-Sa, Trung-Cộng đã nhăm vào Nga-Sô. Chú tâm vào Nga-Sô chắc chắn sẽ gây cho Nga-Sô nhiều ảnh-hưởng quan trọng:

1/- Một thử thách cho Nga-Sô:

Đối với Nga-Sô, việc Trung-Cộng dùng võ lực để xâm chiếm một phần đất không phải của Nga-Sô hay khối Cộng-Sản nhưng cũng đã gây ảnh-hưởng cho Nga-Sô. Đó có thể coi là một quả bóng thối dò dư luận cho Nga-Sô để xem Nga-Sô sẽ phản ứng thế nào và nếu cần sẽ tiếp theo bằng những hành-động khác nữa.

Qua việc Trung-Cộng cho vẽ lại bản-đồ biên giới bao gồm luôn phần đất Mãn-Châu và một phần Tây-Bá Lợi-Á đã bị Nga-Sô phản

kháng mạnh mẽ. Trong vụ Hoàng-Sa, Trung-Cộng không dám thách thức với Nga-Sô nữa như trong vụ xung-Đột biên-giới vào năm 1969, Trung-Cộng chỉ dọn đường cho những bước sau này của mình thôi.

2/- Giảm thế lực của Nga-Sô tại Á-Châu:

Với một vị-trí chiến-lược quan trọng của quần-đảo Hoàng-Sa, một khi Trung-Cộng chiếm giữ và thiết lập căn cứ quân-sự tại đây thì việc này sẽ gây nhiều khó khăn cho hoạt-động của hạm-đội Nga-Sô ở Thái-Bình-Dương. Thật vậy mỗi khi hạm-đội này muốn di-chuyển xuống Ấn-Độ-Dương thì phải đi ngang qua quần-đảo Hoàng-Sa mà khi quần-đảo này do Trung-Cộng chiếm giữ thì Trung-Cộng sẽ dễ dàng dòm ngó mọi hoạt-động quân-sự của Nga-Sô tại Nam Á-Châu.

Hiện nay Nga-Sô đã có ảnh-hưởng quan trọng ở Nam Á-Châu như Ấn-Độ, Bangla Desh ... , việc ngăn chặn ảnh hưởng của Nga-Sô tại đây rất cần thiết. Trung-Cộng nhận thấy mình cần phải mạnh mẽ có thể ngăn chặn ảnh hưởng của Nga-Sô, Trung-Cộng sẽ cố gắng duy-trì ảnh-hưởng của mình tại các quốc-gia đàn em đồng thời tăng gia thế lực tại những quốc-gia mới.

Đối với Trung-Cộng, hiện nay việc chiếm đóng Hoàng-Sa rất cần trong việc ngăn chặn ảnh-hưởng của Nga-Sô tại Nam Á-Châu. Thật vậy, khi tình hình Trung-Đông đã sáng tỏ, kinh đào Suez sắp được khai thông do đó Hải-quân Nga-Sô có thể vào Ấn-Độ-Dương dễ dàng qua kinh đào Suez. Tuy nhiên hạm-đội của Nga-Sô ở Địa-Trung Hải nhỏ hơn hạm-đội ở Thái-Bình-Dương. Một khi hạm-đội ở Thái-Bình-Dương di chuyển sang Ấn-Độ-Dương khó khăn, một khi mà Hoa-Kỳ và Trung-Cộng hợp tác với nhau ở Nam Á-Châu thì Nga-Sô khó mà hành-trưởng thế lực được.

Ý thức được hiểm họa đó, ngay sau khi Trung-Cộng xâm-lăng Hoàng-Sa, Nga-Sô đã phản kháng kịch liệt. Có thể là Hoa-Kỳ đã lợi dụng sự tranh-chấp giữa Nga-Sô và Trung-Cộng để củng-cố địa-vị bá chủ của mình. Trong sinh hoạt chánh-trị quốc tế hiện nay, Nga-Sô và Trung-Cộng tìm cách bang-giao tốt đẹp với Hoa-Kỳ và ngược lại hai quốc gia này lại cố tranh giành ảnh-hưởng của nhau

tại những nơi vắng bóng Hoa-Kỳ. Từ vụ Hoàng-Sa, mối bang-giao giữa Hoa-Kỳ, Trung-Cộng, Nga-Sô có thể chuyển sang một chiều hướng khác, và trong sứ mạng duy-trì hòa bình hành-động dùng võ lực của Trung - Cộng đã ảnh-hưởng thế nào đến cục-diện thế-giới hiện nay.

Đoạn 6 : ẢNH-HƯỞNG ĐỐI VỚI CỤC-DIỆN THẾ-GIỚI

Hành động Trung-Cộng dùng võ lực xâm lăng quần đảo Hoàng-Sa đã trái với sự quy-định của Hiến-Chương Liên-Hiệp-Quốc là giải-quyết n-hòa các tranh-chấp quốc-tế bằng đường lối thương nghị. Việc dùng võ lực như vậy chắc chắn nền an-ninh Á-Châu và hòa-bình thế-giới sẽ bị ảnh-hưởng, vì đây có thể là mầm mống cho cuộc chiến-tranh sau này.

1/- Đối với nền an ninh Á-Châu:

Qua việc Trung-Cộng dùng võ-lực xâm-lăng quần-đảo Hoàng-Sa trái với tinh thần thông cáo chung Mỹ-Hoa và sự quy-định của Hiến-Chương Liên-Hiệp-Quốc đã khiến cho nền an-ninh tại Á-Châu nhất là tại vùng Đông-Nam-Á bị đe dọa. Các quốc-gia tại Á-Châu có thể nghĩ rằng Trung-Cộng đang thực thi chính-sách đe-quốc và nhắm vào mình.

Trước sự việc như vậy, các quốc-gia Á-Châu phải hợp-tác với nhau để nhằm ngăn chặn đế-quốc Trung-Cộng đang âm-mưu bành-trướng thế lực, đặc biệt là các quốc-gia có biên giới tiếp xúc với Trung-Cộng hãy đề cao cảnh giác. Theo tin từ Mạc-Tư-Khoa cho biết là việc Trung-Cộng dùng võ lực đã làm cho Điện-Cầm-Linh lo ngại. Các quốc-gia Á-Châu lo ngại rằng hành-động cứng rắn của Trung-Cộng ở Đông-Hải trong những tháng vừa qua và một ngày kia có thể tung quân đi chiếm Trung-Á và Vien-Đông. Cũng rất có thể là Trung-Cộng sẽ chiếm Đ à i Loan sau vụ Hoàng-Sa vì vấn đề Đài-Loan chỉ là chuyện nội Bộ của Trung-Hoa mà thôi, và một khi Trung-Cộng đã thực hiện ý đồ đó thì không những nền an ninh tại Á-Châu bị đe dọa mà ngay cả nền hòa-bình thế-giới cũng bị ảnh-hưởng nữa.

2/- Đối với nền hòa-bình thế-giới:

Trước tình-trạng thế-giới đang sống trong nền "hòa bình bấp bênh", các quốc gia đã cố gắng tránh né xung đột và tìm kiếm việc hợp tác với nhau nhiều hơn nữa. Chính vì vậy mà nền hòa bình thế-giới có thể bị phá vỡ bất cứ lúc nào qua hành động của vài quốc-gia gây chiến. Từ đó người ta thấy rằng việc tranh chấp tại Hoàng-Sa đã có một ảnh hưởng quốc-tế liên hệ đến các cường-quốc do đó sẽ ảnh hưởng đến nền hòa bình thế-giới. Nền Hòa bình mong manh của thế giới có thể bị phá vỡ từ vụ Hoàng-Sa. Điều này ngoài ý muốn của các quốc gia ngoại trừ Trung-Cộng. Người Cộng-Sản có thể hy sinh tất cả để củng cố chế-độ và chủ-nghĩa của họ và khi đó chúng ta sẽ không lạ gì khi thấy các quốc gia tự do hành động ngăn chặn Trung Cộng bành trướng chủ-nghĩa đế-quốc và nếu cần có thể hy-sinh một phần hòa bình để củng cố hòa bình còn hơn là lúc nào cũng sống trong pháp phòng và ám ảnh bởi họa xâm-lăng của Trung-Cộng.

Việc Trung-Cộng dùng võ lực xâm chiếm quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa có thể coi là một cảnh-giác cho hòa bình thế giới. Từ đó khiến cho các quốc-gia muốn thân thiện với Trung-Cộng phải xét lại và cẩn thận đề phòng. Nền hòa bình thế giới vừa được củng-cố thêm có thể bị lung lay do hành-vi sử dụng võ lực bất chấp công-pháp quốc-tế của Trung-Cộng tại quần-đảo Hoàng-Sa. Nếu các quốc gia không kịp thời ngăn chặn những tham vọng của lãnh tụ Bắc-kinh, người ta sẽ rằng Trung-Cộng sẽ dùng chánh sách tâm thực để lấn dần các quốc gia tự do. Nếu vào thế kỷ 13, vó ngựa của quân MôngCổ đã đi đến Đông-Âu, thì những quốc-gia trên thế giới nhất là những đại cường quốc phải chịu trách nhiệm trước lịch sử nếu quân Trung-Cộng một ngày nào đó xuất hiện trên Đại-Tây-Dương. (1)

(1) Minh-Nhật - Sách đã dẫn - trang 15.

PHẦN KẾT LUẬN

Sau khi đã cứu xét qua các khía cạnh pháp lý và chính trị của cuộc tranh chấp chủ quyền quần-đảo Hoàng-Sa, điều không thể phủ nhận là trên khía cạnh pháp lý, chủ quyền quần đảo này thuộc về V.N Cộng-Hòa. Không những Việt-Nam Cộng-Hòa đã hội đủ các điều kiện về sự chiếm cứ lãnh thổ của luật quốc tế mà Việt-Nam Cộng-Hòa lại có thêm một số bằng chứng khác nữa để làm sáng tỏ thêm chủ-quyền của mình tại quần đảo này.

Tuy nhiên vì vị thế đặc biệt của quần-đảo Hoàng-Sa cũng như các nguồn lợi quần-đảo này sẽ mang lại mà các quốc gia lân bang đã cố tình xâm chiếm quần-đảo này. Họ cố đưa ra những bằng chứng ngụy tạo nhưng không thể nào được quốc tế công nhận. Có thể là họ chỉ chiếm tạm thời trong một thời gian nào đó mà thôi.

Nhưng trong sinh-hoạt chính-trị quốc-tế các quốc gia đã vì quyền lợi của mình mà bất chấp cả công-pháp quốc-tế đã gây nên những cuộc tranh chấp và tranh chấp càng trở nên trầm-trọng giữa VN Cộng-Hòa và Trung-Cộng vào đầu năm 1974 và điều chắc chắn là bên trong cuộc tranh-chấp ấy sẽ còn có khía cạnh chính-trị nữa. Cuộc xâm lăng của Trung-Cộng vào quần-đảo Hoàng-Sa đã gặp phải những phản ứng đáng kể của Việt-Nam Cộng-Hòa và ngay cả các quốc gia khác nữa và trong phản ứng đó, Việt-Nam Cộng-Hòa đã cố tìm đủ mọi phương thức mà quốc tế công-pháp cho phép để đòi lại quần-đảo Hoàng-Sa, một vùng lãnh-thổ bất khả phân của Việt-Nam Cộng Hòa. Cuộc xâm lăng này cũng đã gây nên những ảnh-hưởng có tầm mức quốc-tế không riêng gì cho Việt-Nam Cộng-Hòa mà còn có ảnh-hưởng đến mối bang-giao hiện tại giữa T. Cộng - Nga-Sô và Hoa-Kỳ và cả đến hòa bình thế giới nữa.

Trước tình-trạng lãnh-thổ bị xâm lăng, Việt-Nam Cộng-Hòa đã bày tỏ thái độ và cương quyết chống lại mọi cuộc xâm lăng để bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ. Ngày nào còn một phần đất của Việt-Nam CH còn nằm trong tay ngoại bang thì Việt-Nam Cộng-Hòa còn tiếp tục chiến đấu để đòi lại, và trong cuộc chiến đầy đó Việt-Nam Cộng-Hòa chỉ phản ứng tự vệ chứ không phải là kẻ gây hấn. Tuy vậy, Việt-Nam Cộng-Hòa lúc nào cũng sẵn sàng giải quyết các tranh-chấp bằng đường lối thương nghị trong tinh-thần tôn-trọng luật-pháp quốc tế.

Tranh chấp giữa Việt-Nam Cộng-Hòa và Trung-Cộng tại quần-đảo Hoàng-Sa sẽ còn kéo dài và Việt-Nam Cộng-Hòa quyết làm cho rale Việt-Nam Cộng-Hòa vẫn yêu chuộng hòa bình nhưng sẵn-sàng chiến đấu chống ngoại xâm để bảo vệ lãnh thổ. Việt-Nam Cộng-Hòa đang cố gắng vận động trên bình-diện ngoại-giao để mong tranh-chấp sớm được giải quyết.

Trong vụ Hoàng-Sa, không phải là vấn đề của riêng Việt-Nam Cộng Hòa mà là một vấn đề có tính cách quốc tế. Đó có thể coi như cuộc xung-đột võ-trang giữa thế giới tự do và khối Cộng-Sản. Nhận lấy trách vụ ngăn chặn sự bành trướng ảnh-hưởng của làn sóng đỏ, các cường quốc tự do cần phải bày tỏ thái-độ và hỗ-trợ cho Việt-Nam Cộng Hòa trong việc chống lại Trung-Cộng. Riêng đối với Hoa-Kỳ, với tư cách là quốc-gia lãnh-đạo thế-giới tự do và đã hỗ-trợ tích-cực cho Việt-Nam Cộng-Hòa trong cuộc chiến đấu tự vệ chống xâm lăng, Hoa-Kỳ có nhiệm vụ phải giúp đỡ Việt-Nam Cộng-Hòa một cách tích cực hơn để giúp Việt-Nam CH chiếm lại quần-đảo Hoàng-Sa thay vì giữ thái độ "lơ là đáng trách" làm tủi hổ cho vong linh của khoảng 50.000 binh sĩ Hoa-Kỳ đã gung-ông cho đất nước này. (1) Thái độ thiếu thiện chí của Hoa-Kỳ sẽ khiến cho các Đồng-Minh mất tin tưởng vào một siêu cường lãnh-đạo khối tự do trong cuộc ngăn chặn làn sóng đỏ.

Cũng trong quan điểm đó, Nghị Sĩ Hoàng-Xuân-Hào đã cho rằng đúng lý Việt-Nam Cộng-Hòa phải được sự hỗ-trợ tối đa của các cường quốc trong thế giới tự do. Tuy nhiên trong giai đoạn hòa dịu, các quốc gia này không muốn làm mất lòng Trung-Cộng vì họ sợ mất một thị trường béo bở. Cũng theo Nghị-Sĩ Hoàng-Xuân-Hào, 12 quốc-gia tham dự việc hình thành Hiệp-Định Ba-Lê ngày 27-1-1973 nhất là Hoa-Kỳ phải có thái độ và nghĩa vụ rõ rệt trong vụ này vì Hiệp-định Ba-Lê có một khoản ghi về sự toàn vẹn lãnh thổ phải được bảo đảm. (2)

(1) Tuyên ngôn của Việt-Nam Hưng quốc đảng - Nhật báo Điện-Tín ngày 05-02-1974.

(2) Bản tin TTH - ngày 1-2-1974.

Thế giới tự do không thể tiếp tục giữ thái độ lơ-là được nữa mà phải có một thái độ dứt khoát thuận lợi cho Việt-Nam Cộng-Hòa và ngăn chặn Trung-Cộng bành trướng thế lực. Thế giới tự do không thể tiếp tục hy sinh quần-đảo Hoàng-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa hay bất cứ một phần lãnh thổ nào khác để mua chuộc oản tỉnh của T. Cộng được nữa. Đã đến lúc các quốc-gia này thi hành sứ mạng bảo vệ hòa bình và ngăn chặn làn sóng đỏ.

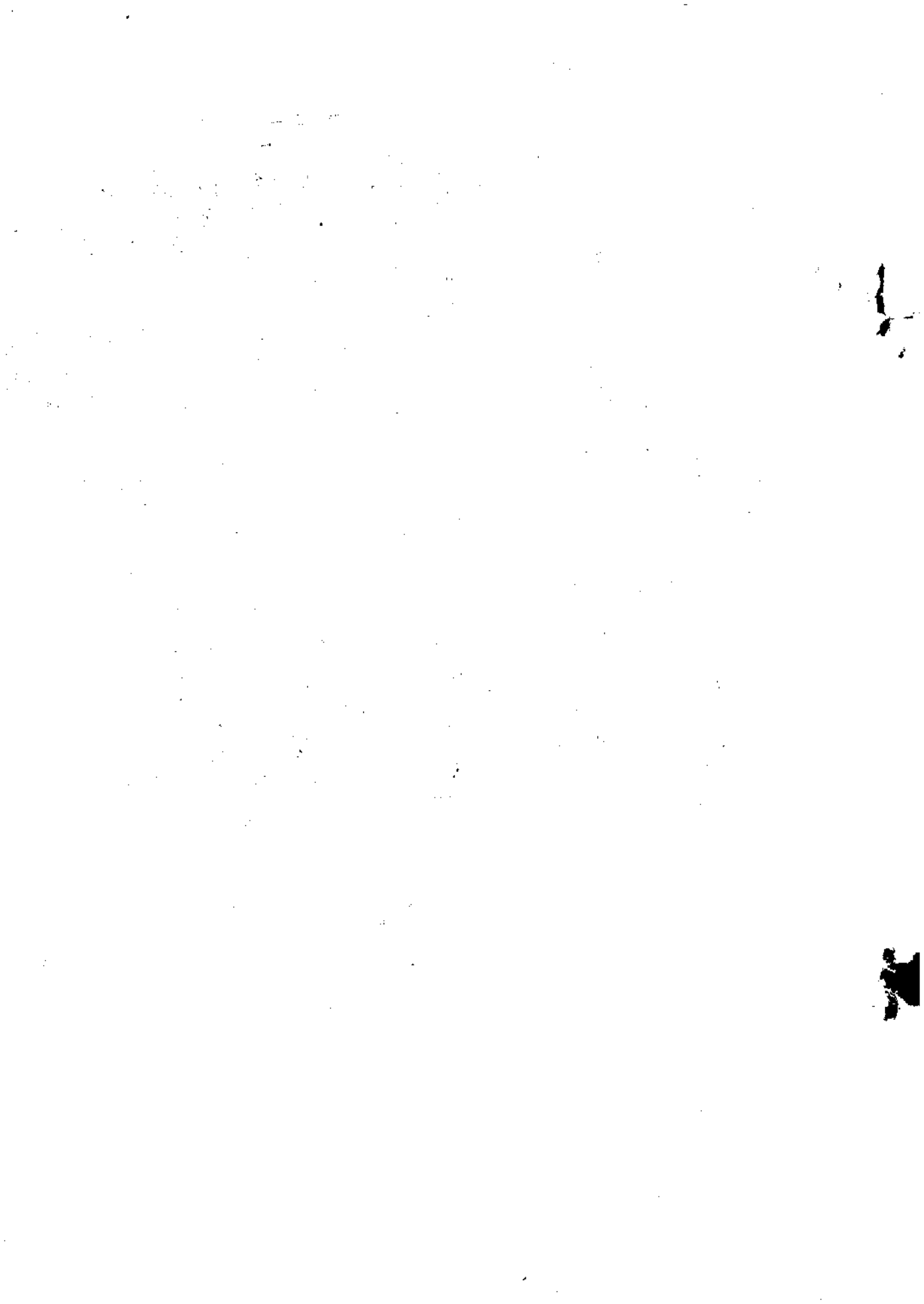
Đế-quốc Trung-Cộng không thể tiếp tục hành-sử bạo lực được nữa, thế giới tự do sẽ sẵn sàng trừng trị bọn người hiếu chiến và buộc họ phải chịu sự phán xử của công-pháp quốc tế đồng thời trao trả quần-đảo Hoàng-Sa cho Việt-Nam Cộng-Hòa. Bạo lực phải nhường bước trước công lý và lẽ phải. Hành động sử dụng võ lực bất chấp công pháp quốc tế của Trung-Cộng sẽ bị trừng trị đích đáng. Đ â y là một cao cả và nặng nề của thế giới tự do trong vụ Hoàng - Sa.

Nhìn lại biến cố Hoàng-Sa, vào đầu năm 1974, mọi người Việt-Nam chúng ta phải công nhận hai sự kiện sau đây: (1)

- Trước hết là chúng ta không đi tìm chiến-tranh với bất cứ ai, mà chỉ muốn bảo vệ lãnh thổ do tổ tiên để lại bằng mọi phương thức hòa bình. Nhưng chúng ta cũng không phải lùi thối lẩn trốn khi bị tấn công mà không có hành động tự vệ chánh đáng. Vì vậy mọi người đều phải cho rằng Hải-đoàn Việt-Nam tại Hoàng-Sa đã phản ứng một cách đáng khen và những hành-động của họ chứng tỏ tinh-thần dũng cảm và hy sinh cao cả của người quân nhân và cán bộ dân chính Việt Nam đáng được đề cao.

- Thứ hai là trong khi mọi tầng lớp nhân dân trong nước cũng như kiều bào ở hải ngoại và nhiều thành phần quốc tế đã vô cùng phản nộ trước hành vi xâm lăng thô-bạo của Trung-Cộng thì nhà cầm quyền Hà-Nội và nhóm Cộng-Sản Bắc-Việt ở miền Nam đã chọn con đường im hơi lặng tiếng hoặc đưa ra những lời tuyên bố vu vơ theo kiểu " ' Sự bảo vệ chủ quyền lãnh thổ và một vấn đề thiêng liêng, đối với

(1) Huy-Bách -, Sách đã dẫn - trang 35.

THƯ TỊCH

I.- SÁCH :

- Nguyễn Mạnh Hùng Bang-Giao Quốc-Tế
- Lưu Văn Bình Bang-Giao Quốc-Tế
- Lê Quý Đôn Định-Chế Quốc-Tế Công-Pháp
- Phan Huy Chú Phủ-Biên Tập-Lục
- Hoàng-Việt Địa Dư Chí
- Đại Nam Nhất Thống Chí
- Harold G. Hilton Communist China in World Politic

II.- LUẬN VĂN TỐT NGHIỆP ĐỐC-SU HÀNH-CHÁNH:

- Đinh Phan Cư Chủ-quyền quần-đảo Hoàng-Sa,
Trường-Sa.

III.- TẬP CHÍ BÁC:

- Hoa Nghiệm Bốn tháng trên đảo Hoàng-Sa -
Thời Nay 284
- Minh-Nhật Vụ tranh chấp Hoàng-Sa, Trường-Sa
Giai-phẩm Bách-Khoa 2/1974
- Tân Phong Vấn đề chủ-quyền trên nhóm đảo Tây
Sa và Trường-Sa - Quê-Hương 27.
- Nguyễn Hữu Lành Luật Quốc-tế và vấn đề quần đảo
Hoàng-Sa và Trường-Sa - Tập-San
Quốc Phòng 46.
- Huy-Bách Cuộc tranh chấp về chủ quyền trên
hai quần đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa
của VNCH. Tập San Quốc-Phòng số 46
- Trương-Quang Cuộc tranh chấp Nga-Sô Trung-Cộng
Tập San Quốc-Phòng số 46
- Đoàn Văn Xuân Lãnh hải: một vấn đề tranh-chấp -
Tập San Quốc-Phòng số 45
- Nguyễn Hữu Xét lại mục tiêu đối ngoại của
Trung-Cộng - Tập San Quốc-Phòng
số 45

- Harold G. Hilton (Phạm Văn Công ghi và dịch) Nền chánh - trị Trung-Cộng từ sau cuộc Cách-Mạng văn-hóa Tập San An-Bình tháng 10/1973.
- Edward E. Rice Leadership, Party and Army in future China Pacific Community January 1974
- Jack Chen China's New Leadership and its Foreign Policy Pacific New January 1974.
- Robert S. Elegant China's Future: Leadership Party and Army Pacific Community January 1974
- François Joyaux La Chine populaire dans les relations internationales Politique Étrangère 4/1973
- Jacques Guillermez Chine et équilibre asiatique Politique étrangère 4/1973
- Nhật báo Chính-Luận
- Nhật báo Bút-Thép
- Nhật-báo Điện-Tín
- Nhật báo Đại-Dân Tộc
- Nhật báo Sóng-Thần

IV.- TÀI LIỆU KHÁC:

- Tài liệu của Bộ Ngoại Giao
- Tài liệu của Bộ Dân Vận và Chiêu-Hồi
- Tài liệu của Bộ Tư-Lệnh và Hải-Quân
- Tài liệu của Việt-Tấn Xã
- Tài liệu của Đài Phát Thanh Sài-gon.